

Literatură română
în traducere
Romanian Literature

ISSN 1842-9149

Nr 245, 10 septembrie 2025

Director Lidia Vianu

Dan Lungu

[Translations, Interview and Critical Introduction]

Parallel Texts. Ediție bilingvă
Traducere în limba română de
absolventa MTTL

Claudia Cioplea

Coordonator: Lect. Dr. Eliana Ionoaia

Redactor de număr: Silvia Petrescu

Translation Café

eZine of Modern Texts
in Translation

Director
Lidia Vianu

ISSN 1842-9149

© Mttlc <http://revista.mttlc.ro/>

Director: **Lidia Vianu**

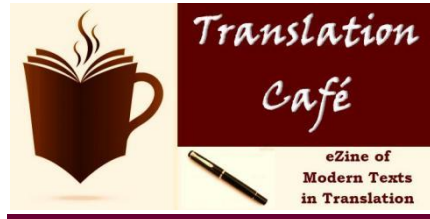
Redactor: **Silvia Petrescu**

Corectură: **Silvia Petrescu, Cristian Vîjea**

Postare și publicitate: **Cristian Vîjea**

Pentru sugestii: lidia.vianu@g.unibuc.ro

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

1

Dan Lungu

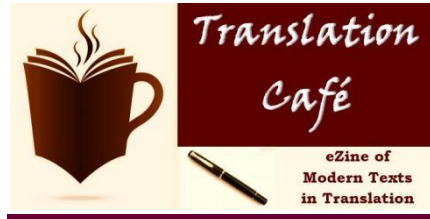
[Translations, Interview and Critical Introduction]

Ediție Bilingvă

Traducere în limba română de
absolventa MTTL

Claudia Cioplea

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

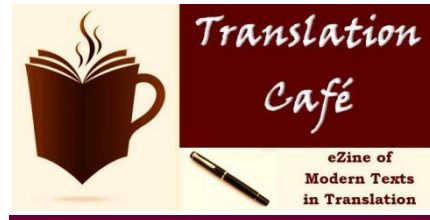
Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

2

Contents / Cuprins

<i>Cuvânt înainte</i>	<i>Foreword</i>	p. 3
<i>Introducere în operă</i>	<i>Critical Introduction</i>	p. 6
<i>Dan Lungu: Șoferul din Oz</i>	<i>Dan Lungu: The Driver of Oz</i>	p. 10
<i>Comentariu asupra traducerii</i>	<i>Commentary on the Translation</i>	p. 44
<i>Dan Lungu: Biografie</i>	<i>Dan Lungu: Biography</i>	p. 56
<i>Interviu cu Dan Lungu</i>	<i>Interview with Dan Lungu</i>	p. 60
<i>Concluzie</i>	<i>Conclusion</i>	p. 66
<i>Bibliografie</i>	<i>Bibliography</i>	p. 68

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

3

Cuvânt înainte

Scopul acestei lucrări de disertație este de a prezenta traducerea primelor patru capitole din romanul lui Dan Lungu intitulat „Șoferul din Oz”, alături de noțiuni teoretice și o analiză a propriei traduceri. Această analiză constă în identificarea dificultăților întâmpinate pe parcursul traducerii, dar și a strategiilor folosite pentru a le rezolva. Astfel, lucrarea explorează numeroasele aspecte ale procesului de traducere. De asemenea, am avut ocazia de a îi lua și un scurt interviu autorului, unde am aflat răspunsurile câtorva curiozități personale care s-au ivit pe parcursul lecturii și traducerii textului.

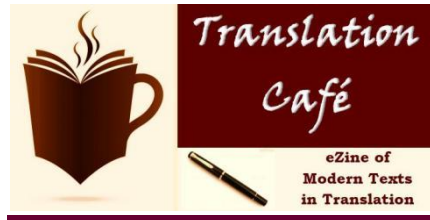
L-am ales pe autorul Dan Lungu ca punct de pornire pentru această disertație întrucât auzisem despre capodopera sa „Sînt o babă comunistă!”, care este apreciată de cititori din toată lumea. Pentru lucrarea mea am ales să traduc o parte din romanul „Șoferul din Oz”, publicat în 2022, care încă nu are o traducere în limba engleză publicată. Titlul mi-a atras atenția pe loc, fiind curioasă de modurile în care s-ar putea crea o asocier

Foreword

This dissertation aims to present the translation of the first four chapters of Dan Lungu’s novel “The Driver of Oz”, alongside theoretical notions and an analysis of my own translation. This analysis consists of identifying the difficulties encountered during the translation, as well as the strategies used to solve them. In doing so, the paper explores the numerous aspects of the translation process. I also had the opportunity to interview the author, where I learned the answers to some personal curiosities that arose during the reading and translation of the text.

I chose author Dan Lungu as the starting point for this dissertation because I had heard about his masterpiece “I’m An Old Commie!”, which is appreciated by readers all over the world. For my paper, I chose to translate part of the novel “The Driver of Oz”, published in 2022, which still has no published translation into English. The title instantly caught my attention, making me curious about the ways in which there might be an association with “The Wizard of

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

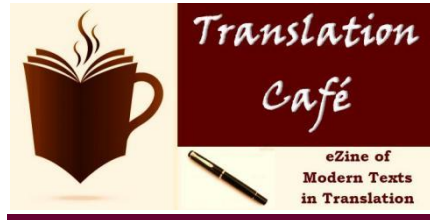
4

cu „Vrăjitorul din Oz”, cartea iubită de mine în copilărie. Am început prin a citi integral romanul, pentru că un traducător este întâi de toate un cititor. Lectura a fost una plăcută, dar pe alocuri anevoioasă deoarece nu eram familiarizată îndeajuns cu contextul politic. Fiind o tânără de douăzeci și trei de ani, nu am resimțit perioada comunismului pe propria piele și, în ciuda nenumăratelor relatări din partea familiei, nu am înțeles cu exactitate prin ce au trecut oamenii atunci și în perioada imediat de după Revoluție. Totodată, această necunoștință și nefamiliarizare este și ceea ce a făcut ca lectura să fie una captivantă. Însuși autorul a menționat într-un interviu că romanele sale „au un efect documentar”. (Lungu, interviu) Într-adevăr, citind „Șoferul din Oz” m-am cufundat adânc în universul în care are loc acțiunea și am căpătat o privire de ansamblu asupra vieții post-comuniste. Personajele principale, Sergiu și Boss, reprezintă tipologii umane foarte diferite: omul care își dorește o viață simplă și liniștită și omul care caută să se îmbogățească prin orice mijloace. Faptul că putem adesea regăsi astfel de persoane și în viața contemporană a contribuit la înțelegerea și analiza personală a romanului.

În ceea ce privește traducerea, trebuie să încep prin a

Oz”, the book I loved as a child. I started by reading the novel because a translator is first and foremost a reader. It was an enjoyable read, but at times a challenging one because I was not familiar enough with the political context. As a twenty-three-year-old young woman, I did not experience the Communist period firsthand and, despite numerous stories heard from my family, I did not understand exactly what people went through back then and in the period following the Revolution. At the same time, this lack of knowledge and unfamiliarity made it so fascinating to me. The author himself mentioned in an interview that his novels “have a documentary effect”. (Lungu, interviu) Indeed, reading “The Driver of Oz” made me immerse myself deeply in the universe in which the action takes place and gave me an insight into the post-communist life. The main characters, Sergiu and Boss, represent very different human typologies: the man who wants a simple and quiet life and the man who wants to get rich through any means. The fact that we can also often encounter such people in contemporary life contributed to my understanding and personal analysis of the novel.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

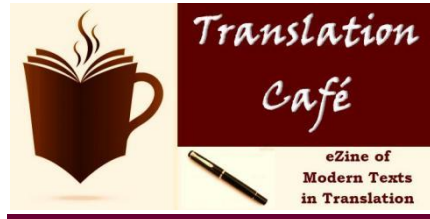
Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

5

spune că nicio traducere nu este lipsită de provocări lingvistice și culturale ce apar pe parcurs. Este destul de dificil, în opinia mea, să redai cu exactitate emoțiile și mesajul textului original, fără a îi pierde din esență în proces. O traducere reușită ar trebui să fie menținută cât mai aproape de textul sursă, dar și să fie cât mai naturală pentru cititorul străin. Totuși, întotdeauna au loc schimbări, fie că este vorba despre o expresie care nu are un echivalent direct, fie despre un concept cultural. Am încercat să găsesc soluții creative pentru astfel de situații, folosindu-mă de diverse strategii pe care le detaliez în capitolul teoretic al acestei lucrări, cât și în cel dedicat analizei traducerii.

As for the translation, I must start by saying that no translation is without linguistic and cultural challenges that arise along the way. It is quite difficult, in my opinion, to accurately convey the emotions and the message of the original text without losing its essence in the process. A successful translation should be kept as close to the source text as possible, while still being as natural as possible for the foreign reader. However, there are always changes, whether it is an expression that has no direct equivalent or a cultural concept. I tried to find creative solutions for such situations, using various strategies which I will go into detail about in the theoretical chapter of this paper, as well as in the one dedicated to the translation analysis.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

6

Introducere în operă

„Șoferul din Oz” este cel mai recent roman al lui Dan Lungu, fiind publicat de editura Polirom în 2022. Este împărțit în patruzeci și două de capitole scrise la persoana a III-a, deși adeseori vedem evenimentele prin filtrul personajului principal și suntem martorii gândurilor sale. Romanul prezintă România în perioada de după Revoluție, care se află într-un proces de schimbare radicală, în tranziția de la comunism la capitalism. Avem astfel o imagine complexă a unei societăți ce suferă efectele transformării sociale și economice de după căderea regimului comunist.

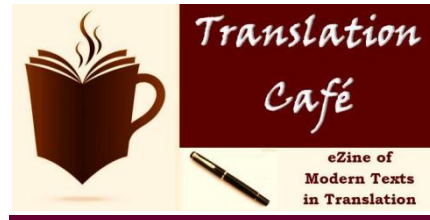
Personajul principal este Sergiu, un bărbat robust, crescut în cartier și care își dorește o viață simplă: să își permită o casă în care să locuiască alături de iubita lui, Oana, și să își trimită bunica paralizată la un azil. De aceea se angajează drept șoferul și bodyguard-ul lui Boss. În realitate, el devine omul bun la toate și face tot ceea ce îi cere șeful său, rămânând discret și încercând să afle cât mai puține detalii. Își dorește să strângă banii pentru un trai decent și să plece cât mai repede din slujba

Critical introduction

“The Driver of Oz” is Dan Lungu’s most recent novel, published by Polirom in 2022. It is divided into forty-two chapters written in the third person, although we often see events through the filter of the main character and witness his thoughts. The novel presents Romania in the period following the Revolution, which is in a process of radical change, in a transition from communism to capitalism. We thus get a complex image of a society that is suffering the effects of a social and economic transformation after the fall of the communist regime.

The main character is Sergiu, a robust man, who was raised in the neighbourhood and who wants a simple life: to afford a house in which he could live with his girlfriend, Oana, and to send his paralyzed grandmother to a nursing home. That is why he takes a job as Boss’s driver and bodyguard. In reality, he becomes a handyman and does everything his boss asks him to, being discreet and trying to find out as few details as possible. He wants to gather the money for a decent living and to quit his job as quick as

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

7

acestui individ care adeseori se asociază cu tot felul de oameni îndoielnici.

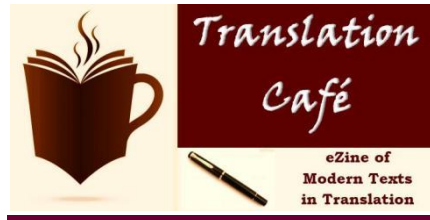
Boss îl plătește foarte bine pe angajatul său, dar în scurt timp Sergiu aflăși de ce. Noul său loc de muncă implicăși multe sacrificii. Programul este unul haotic, iar nicio zi nu este similară celeilalte. Așadar, pierde o mare parte din timpul pe care ar fi putut să îl petreacă alături de Oana și de bunica lui. De multe ori reflectă cu regret asupra acestui aspect chiar în timpul muncii. Dar un alt mare sacrificiu sunt lucrurile imorale și ilegale pe care trebuie să le facă pentru Boss, de la a recurge la violență fizică la a face contrabandă de țigări. Șeful lui reușește de multe ori să rezolve lucruri prin simple telefoane către cunoscuți sus-puși și se folosește de acest lucru pentru a evita consecințele propriilor fapte. Romanul este alcătuit dintr-o succesiune de evenimente și peripeții imprevizibile care evidențiază o societate coruptă, în care unii oameni ar face orice pentru bani și pentru statutul de elită. Acest stil de viață nu se aliniază cu nivelul de moralitate al lui Sergiu, iar pe parcursul operei el însuși îl compară cu o mlaștină în care se afundă.

possible, being hired by a man who often associates with all sorts of questionable people.

Boss pays his employee very well, but Sergiu shortly finds out why. His new job comes with a lot of sacrifice. His schedule is chaotic and no day is like the other. Therefore, he loses a lot of the time he could have spent with Oana and his grandmother. He often regretfully reflects on this, even during work. But another big sacrifice is the immoral and illegal things he has to do for Boss, from resorting to physical violence to smuggling cigarettes. His boss often manages to solve things by simply calling his high-ranking acquaintances and he uses this to avoid the consequences of his own actions. The novel is made up of a succession of unpredictable events and adventures which highlight a corrupt society, in which some people would do anything for money and elite status. This lifestyle is not in line with Sergiu's level of morality and he himself compares it throughout the text with a swamp in which he is sinking.

Boss convinces his father to sell the sugar factory,

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

8

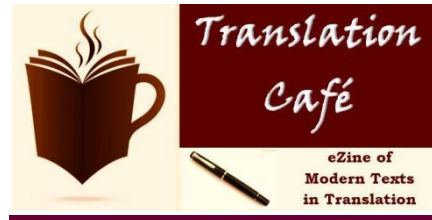
Boss își convinge tatăl să vândă fabrica de zahăr, în a cărei posesie a intrat după Revoluție, pentru o sumă considerabilă și un post pentru el la București. Astfel, el și Sergiu se mută din provincie la capitală. Acolo, lucrurile continuă să evolueze și personajul principal este supus unor noi provocări. Este adeseori nevoit să lucreze în locul lui Boss la Agenția de Prognozări Dezvoltare, alternând această birocrație cu alte cerințe din partea angajatorului. Merge să ridice o diplomă de studii universitare falsă în numele lui Boss și încearcă să salveze teancuri de bani ascunși ilegal într-o clădire acum inundată.

Pe parcursul textului, se poate observa cu ușurință contrastul dintre lumea imorală în care personajul principal este nevoit să trăiască și viața simplă și liniștită pe care acesta și-o dorește alături de familia sa. De multe ori cititorul nu află cu exactitate cum se termină aceste episoade la care Sergiu ia parte alături de sau în numele lui Boss. Acest lucru evidențiază faptul că el nu își dorește să afle mai mult decât strictul necesar, deși el, la fel ca toată lumea, bănuiește ce se întâmplă cu adevărat în astfel de cercuri. Faptul că Sergiu vede din prim plan ce trebuie făcut pentru a avea o avere îl face să își dorească o asemenea

which he gained after the Revolution, for a considerable sum and for a job for him in Bucharest. He and Sergiu thus leave the provinces and move to the capital. There, things continue to evolve and the main character is subjected to some new challenges. He often has to work in Boss's place at the Forecasting and Development Agency, alternating between this bureaucracy and other demands from his employer. He goes to pick up a fake university degree in Boss's name and tries to save piles of money illegally hidden in a now flooded building.

Throughout the text, one can easily spot the contrast between the immoral world in which the main character is forced to live and the simple and peaceful life he wants with his family. The reader does not find out exactly how these episodes, in which Sergiu takes part with or on behalf of Boss, end. This highlights the fact that he does not wish to find out more than what is strictly necessary, although he, like everyone else, suspects what really goes on in such circles. The fact that Sergiu sees firsthand what needs to be done to make a fortune makes him want such a life even less.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

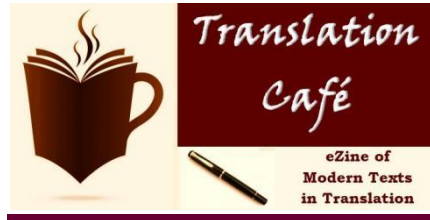
9

viață cu atât mai puțin.

Spre finalul romanului, Sergiu află că Oana este însărcinată. După încă ceva timp în slujba lui Boss, timp petrecut cu gândul la familia care îl aștepta acasă, este trimis la un curs unde este pregătit pentru a fi ajutor auxiliar într-o demonstrație. Alături de un grup, trebuie săpretindă că sunt protestatari și să atace jandarmi pentru a le furniza un motiv să inițieze contraofensiva cu gaze. Pentru Sergiu această veste a fost picătura care a umplut paharul. Își face bagajele și plănuiește să plece cu trenul către casă fără a îl anunța pe Boss. Romanul se termină brusc cu un apel telefonic către Oana.

Towards the end of the novel, Sergiu finds out that Oana is pregnant. After some more time in Boss's employ, time spent thinking about the family waiting for him at home, he is sent to a course where he is trained to be an auxiliary helper in a demonstration. Along with a group, he has to pretend he is a protester and attack policemen to provide them with a reason to initiate the gas counter-offensive. For Sergiu this was the last straw. He packs his bags and plans to take the train home without telling Boss. The novel ends abruptly with a phone call to Oana.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

10

Dan Lungu: Șoferul din Oz

I

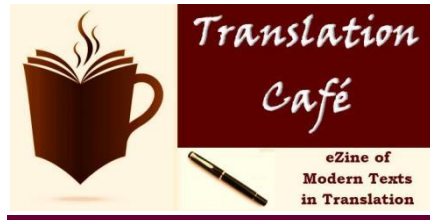
„Desigur, era întuneric. Soneria telefonului mobil prinse a cânta drăcește, iar ecranul lumina cețos-albăstrui un colț al camerei obscure. Inconfundabilii AC/DC. Confuz, bărbatul bâjbâi după aparat, cu ochii în continuare închiși, dar nu dădu decât de pachetul de țigări și apoi de o pereche de șosete făcute ghem. Capul îi prinsese rădăcini în pernă, în saltea, în parchet, în fundația blocului, iar pleoapele îi fuseseră cusute de o gașcă de spiriduși malefici. Spre ușurarea lui, telefonul amuți, dar nu pentru mult timp, fiindcăreîncepu tortura, pe aceleași ritmuri oribil de antrenante. Era Boss, îl recunoștea după melodia personalizată, dar și după nerăbdarea cu care a revenit cu al doilea apel; nu suporta să nu i se răspundă imediat, mai ales când era matrafoxat. După întunericul de afară, nu apucase să doarmă decât vreo oră, poate două, era deopotrivă tulbure și intrigat, nu-și putea imagina ce vrea tembelul de Boss, doar se despărțiseră nu demult, puțin după miezul nopții. Se aflau la un bar la mama naibii, prin zona industrială, doar ei doi șibarmanul, un puști plin de coșuri care asculta muzică infectă,

Dan Lungu: The Driver of Oz

I

Of course, it was dark. The cell phone started ringing diabolically and the screen illuminated a corner of the dark room in a foggy shade of blue. The unmistakable AC/DC. Confused, the man fumbled for the device, with his eyes still closed, but he only came across the pack of cigarettes and then a pair of rolled-up socks. His head had taken root in the pillow, in the mattress, in the hardwood floor, in the apartment building's foundation and his eyelids had been sewn by a gang of evil elves. To his relief, the phone went silent, but not for long, because the torture resumed on the same horrible catchy rhythm. It was Boss; he recognized it by the personalized ringtone, but also by the impatience with which the second call came. He couldn't stand not being answered immediately, especially when he was drunk. Judging by the darkness outside, he had only managed to sleep for an hour or so. He was both nervous and curious; he couldn't imagine what that idiot Boss wanted. After all, they had parted not that long ago, a little

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

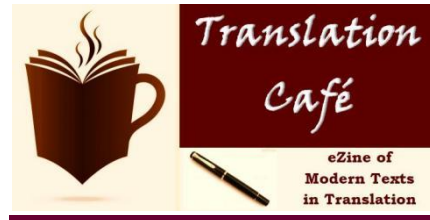
11

dar destul de amabil în felul lui, Boss i-a spus melancolic: Sergio, poți să te cari, eu mai ling o bere și iau un taxi, nu sta după mine. Măcar tu să fii cu mintea limpede mâine-dimineată, a mai zis el, cu un zâmbet ce se voia inteligent, profund, enigmatic sau ceva de genul ăsta. N-a așteptat să repete îndemnul, a întins-o repejor, să nu piardă momentul, fiindcă unui astfel de zâmbet îi puteau urma confesiuni, lecții de viață sau filosofii de pahar lungite până în zori, meniu pe care-l mai servise și cu alte ocazii, cu fălcile pârâind de somn. Cum băiețușul acneic nu prezenta vreun pericol pentru integritatea fizică a clientului său, ca să-l numească așa, iar Boss era mai degrabă într-o fază melancolică decât arțăgos-agresivă, l-a lăsat fără nicio grijă, învăluit în fumul propriei țigări ca într-un halo atoateprotector. E drept, Boss nu era într-o pasă bună, părea deprimat de-a dreptul, dar nu era jobul lui să-l gâdile la psihic și nici nu se prea pricepea cum s-o facă. În fond, el, Sergiu, cu cele o sută patruzeci de kile ale lui, nu trebuia decât să aibă grijă să nu-i rupă careva capul clientului său, mai ales că, din câte își dăduse seama, unii aveau destule motive s-o facă.”

“Abia la al treilea rând de AC/DC realizează că nu dormea acasă, ci la Oana, pe o saltea fără așternuturi, într-o cameră goală. Se culcase îmbrăcat. Doar șosetele și le scosese, fiindcă

after midnight. They were at a bar in the middle of nowhere, in the industrial area, just the two of them and the bartender, a pimply kid who was listening to crappy music. But somewhat polite in his own way, Boss wistfully told him: ‘Sergio, you can go, I’ll have another beer and take a cab, don’t wait for me. At least one of us should have his mind clear tomorrow morning’, he also said, with a smile that was supposed to be intelligent, insightful, mysterious or something like that. He didn’t wait for him to repeat the incentive and left quickly, so as not to lose the opportunity, because such a smile could be followed by confessions, life lessons or pub philosophies until dawn. He had had that before on other occasions, with his cheeks bursting with tiredness. Since the little pimply boy wasn’t a threat to the physical integrity of his client, so to say, and as Boss was in a melancholic mood rather than in a contentious and aggressive one, he left him, without worrying, cloaked by the smoke of his own cigarette as if he was standing in an all-protective halo. That was right, Boss wasn’t in a good mood; he seemed really downhearted, but it wasn’t his job to please his mind and he didn’t really know how to do it either. After all, him, Sergiu, with his one hundred and forty

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

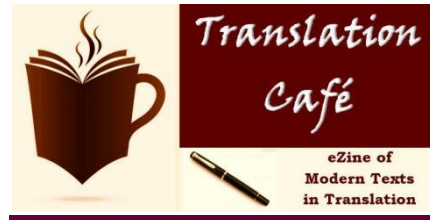
12

altfel nu putea adormi, indiferent cât era de obosit. Ieșise din bar buimac, urcase în mașină și, fără niciun fel de calcul, pornise către blocul Oanei. Abia când a oprit în fața imobilului și-a dat seama cât e de târziu și că șansele să o prindă trează sunt minime. Și-a aprins o țigară, privind cu drag către ferestrele ei întunecate. Stătea cu fundul sprijinit de capotă, relaxat. Oana era o fată pe cinste, care-l înțelegea și-l lua așa cum este. Era o relație veche și complicată, pe care o redescoperiseră amândoi. Dacă treburile mergeau bine, nu voia decât să-și facă o casă cu Oana, s-o umple cu copii și să o ducă pe bunica la un azil bun. Câteva lucruri simple. Ar mai fi vrut să o scoată pe Oana de la casa de marcat din supermarket și să-i găsească ceva mai uman, care să nu-i pună nervii pe bigudiuri. I-ar fi plăcut ca ea să facă o facultate, fiindcă avea cap. Nu voia decât o viață normală, cu lucruri pe care și le dorește toată lumea. Pentru asta trebuia să lase deoparte viața pe care o ducea și să înceapă alta – socotelile sunt simple. Dar era prea devreme. Mai avea nevoie de puțin timp, foarte puțin. A terminat țigara și, în loc să urce în mașină, s-a trezit că descuie ușa de la intrare și urcă scările. Nu voia să o trezească acum, ci doar să schimbe câteva vorbe dimineața. Cu programul lui sucit, nu știa când apucă să stea față în față ca oamenii, să

kilos, only had to make sure that his client didn't get his head smashed, especially after he realized that some people had enough reasons to do so.

Only after the third round of AC/DC did he realize that he wasn't sleeping at his house, but at Oana's, on a sheetless mattress and in an empty room. He had gone to bed with his clothes on. He had only taken his socks off, because otherwise he couldn't fall asleep, no matter how tired he was. He had gone out of the bar confused, got into the car and, without any thought, drove to Oana's apartment building. It was only when he pulled up in front of the building that he realized how late it was and that the chances of catching her awake were slim. He lit a cigarette, looking fondly at her dark windows. He was casually leaning on the car's hood. Oana was a great girl, who understood him and took him for what he was. It was an old and complicated relationship, which the both of them had rediscovered. If everything went well, his only wish was to build a home with Oana, fill it with kids and take his grandmother to a good nursing home. A few simple things. He would have also liked to get Oana out of the supermarket cash register job and to find her a more

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

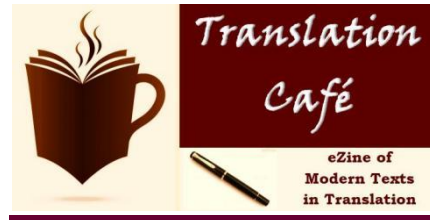
13

trăncănească, să facă planuri, să se tachineze. Oana locuia cu chirie în una din cele două camere ale unui apartament decomandat, nu departe de supermarketul la care lucra. Până nu demult, în cealaltă cameră locuise o colegă de serviciu care își găsisese ceva de muncă în Italia și plecase ca împușcată, plină de speranțe. A intrat tiptil. A băgat capul în cameră și a privit îndelung. Oana fâsâia ca un nou-născut, cu o mână sub obraz și fundul în sus. Ca să n-o deranjeze, s-a culcat în camera alăturată. Până să vină o nouă locatară, patul nu se supăra să-i găzduiască accidental cele o sută patruzeci de kile.”

“Abia la al treilea rând de AC/DC sări ca fript, cu gândul că soneria blestematului de mobil ar fi putut să tulbure somnul fără griji al Oanei. Sări și închise. Își aprinse o țigară, deschise fereastra și sună înapoi. Era o noapte caldă, orașul încă dormea. Luminile din vârful stâlpilor de iluminat flancau șoseaua care urca spre fabrici și ruine, ajungând până la stele. Mirosea a pilitură de fier. Boss nu răspundea. Spera că era doar orgoliul lui rănit, că nu i se întâmplase nimic rău. Fuma și suna înapoi, parcă pe pilot automat. Când, în sfârșit, îi răspunse, mai întâi auzi muzica. Îi fu clar că Bebe plecase din bar; băiețașul acneic iubitor de hip-hop, n-ar fi ascultat în viața lui manele. Depistă în ambient și câteva voci străine, groase și needucate, dar care nu

humane one that wouldn't get on her nerves. He would've liked her to go to college, because she was smart. All he wanted was a normal life, with things that everybody desired. For that, he had to put his current life aside and to start a new one - it was simple. But it was too soon. He needed a little more time, just a little. He finished smoking his cigarette and, instead of getting into the car, he found himself unlocking the front door and going up the stairs. He didn't want to wake her up then, but only to exchange a few words in the morning. With his chaotic schedule, he didn't know when he would get to sit down with her to talk, to make plans, to tease each other. Oana lived in a rented apartment, in one of two rooms, not far from the supermarket she worked at. Until recently, the other room had been inhabited by a co-worker, who had found a job in Italy and had left in a hurry, full of hope. He entered quietly. He poked his head into the room and gazed at her. Oana was wheezing like a newborn, with a hand under her cheek and her bottom up. So as not to disturb her, he went to sleep in the next room. Until a new tenant came, the bed didn't mind accidentally accommodating his hundred and forty kilos.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

14

transmiteau nimic amenințător. Avea urechea formatăși atenția ageră, chiar dacăii cădeau ochii în gură de oboseală.”

“ – Ce e, șefu, ce s-a întâmplat? Probleme? l-a întrebat șoptit, dar ferm.”

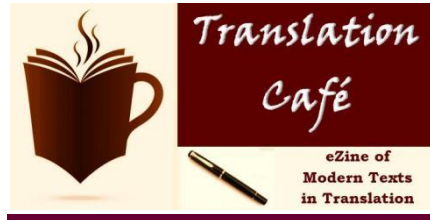
“Șefu, adică Boss, dădea să vorbească, dar limba nu părea suficient de mlădioasă, cuvintele nu se lăsau prinse, alunecau ca peștii. În același timp, omul era destul de vorbăreț și se enerva că Sergio, cum îi spunea când o lua pe ulei, nu pricepe ce vrea să zică, de parcă visul vieții lui Sergiu, la acea oră din noapte, era să dezlege rebusuri verbale. În cele din urmă, deduse că Boss se află tot în zona industrială, dar nu în bar, ci într-una dintre fabrici și are nevoie de ajutor, de-un fel neprecizat. Spera din toată inima să nu aibă nevoie de bani sau, mă rog, să nu fie vorba de o sumă mare. Oricum, trebuia să-și care cele o sută patruzeci de kile pânăîn zonă, să vadă despre ce este vorba. Printr-un set creativ de întrebări, la care Boss trebuia să răspundă doar cu „da” sau „nu”, îl localizează cu suficientă precizie cât să poată porni la drum. Faptul căîn hala în care Boss își petrecea acele minunate ceasuri ale dimineții se aflau multe mașini de cusut cu gluga trasă pe cap, ca niște păsări triste cu ciocul sub aripă, cum poetic a îngăimat la un moment dat, îi întări convingerea că e vorba de o fabrică de confecții.

Only after the third round of AC/DC did he jump out of bed, thinking that the damn phone’s ringtone could have disturbed Oana’s hassle-free sleep. He went and hung up. He lit a cigarette, opened the window and called back. It was a warm night and the city was still asleep. The street lamps’ lights flanked the street that was going up to the factories and to the ruins, reaching up to the stars. It smelled of iron filings. Boss wasn’t picking up. He hoped this was just his hurt ego and that nothing bad had happened to him. He was smoking and calling back, as if on autopilot mode. When he had finally picked up, the first thing he heard was the music. It was clear to him that Bebe had left the bar; the pimply hip-hop loving boy would never listen to Balkan music. He recognized a few foreign voices in the background, thick and uneducated, but which conveyed nothing threatening. He had a trained earand his attention was sharp, even though he was exhausted.

‘What is it, boss, what happened? Any trouble?’ he asked him whispering, but firm.

Boss was trying to speak, but his tongue didn’t seem flexible enough; his words didn’t let themselves caught and they were slipping like fish. At the same time, the man was

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

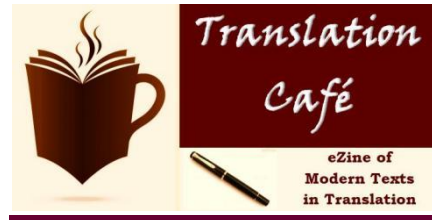
Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

15

Înainte de a ieși, mai aruncă o privire în camera Oanei, zăbovind pe conturul trupului ei. Nu le fusese dat să-și bea cafeaua împreună în acea dimineață. Își luă rămas-bun silențios, făcându-i din ochi pe întuneric.”

quite talkative and annoyed that Sergio, as he called him when he was drunk, didn't understand what he was trying to say; as if Sergiu's life-long dream, at that time of the night, was to solve verbal crosswords. Eventually, he deduced that Boss was still in the industrial area, not in the bar, but in one of the factories and that he needed help of some unspecified kind. He wholeheartedly hoped that he didn't need money or, anyway, that it wasn't a big amount. Regardless, he had to carry his hundred and forty kilos to that area, to see what was going on. Through a creative set of questions to which Boss had to answer by 'yes' or 'no', he pinned down his location with enough precision to set off. The fact that the hall in which Boss was spending those wonderful hours of the morning was full of sewing machines covered by hoods, like some sad birds with their beaks under their wings, as he poetically mumbled at some point, strengthened his belief that it was a textile factory. Before leaving, he took another look into Oana's room, admiring the contour of her body. It wasn't meant for them to drink their coffee together that morning. He quietly said goodbye, winking at her in the dark.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

16

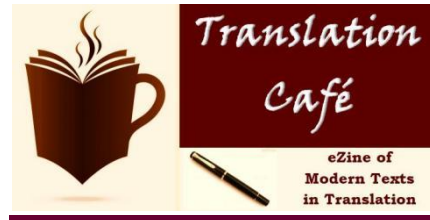
II

“Parcarea era scăldată de o lumină sleită, iar containerul de gunoi din colț emana duhori felurite, stârnite de activitatea nocturnă a pisicilor sau a șobolanilor. Capace de bere luceau în pietriș ca niște monede de aur. Îi era sete, iar apa din portiera mașinii probabil că mai păstra căldura de peste zi. S-ar fi mulțumit și cu o bomboană mentolată. Ieși în bulevardul mare și băgă de seamă că începuseră să circule tramvaiele. Îl mai apelă pe Boss de pe drum, să se asigure că nu plecase și pentru a afla noi detalii de orientare. Boss i le răcnea la telefon, nu tocmai inteligibil, preluându-le de la o voce din anturaj. Încetul cu încetul se lămurii unde trebuie să ajungă. Nu era chiar o fabrică de confecții, ci un atelier deschis într-o fostă întreprindere socialistă de utilaje și piese de schimb pentru instalații industriale, la marginea orașului. Respectă întocmai schema și, când ajunse, clipi de două ori din faruri în fața porților metalice, înalte și mâncate de rugină, așa cum conveniseră. Nu se întâmplă absolut nimic. Mai încercă o dată, fără niciun efect. Coborî și bătu cu pumnul în poartă, iar tabla răsună în noapte mult mai puternic decât se așteptase, luându-l prin surprindere. Tresări. Nu fu nevoit să insiste, fiindcă poarta

II

The parking lot was bathed in a dim light and the trash can in the corner reeked of diverse odors, caused by the nocturnal activity of cats or rats. Beer caps glistened in the gravel like golden coins. He was thirsty, but the water in the car's door was probably still warm from the day. He would've been content with a mint. He stepped out onto the main boulevard and noticed that the trams had started running. He kept calling Boss on the way there, to make sure he hadn't left and to get new orientation details. Boss shouted them to him through the phone, not exactly intelligible, repeating them after a voice in the group. Bit by bit, he understood where he was supposed to arrive. It wasn't really a textile factory, but rather a workshop opened in a former socialist enterprise of equipment and replacement parts for industrial plants, on the outskirts of the city. He stuck to the plan and flashed the headlights twice in front of the tall rust-eaten metal gates when he arrived, as they had agreed to. Nothing happened. He tried again, to no avail. He got out and knocked on the gate with his fist and the metal echoed into the night far more than he

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

17

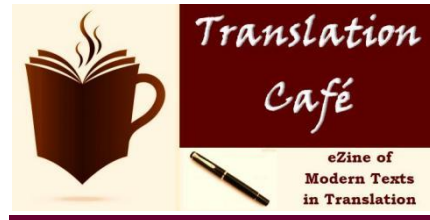
alunecă lin din balamale și se deschise de-un lat de om. Băgă capul să vadă cine e dincolo, eventual să salute, dar nu era nici țipenie. Ridică nedumerit din umeri și împinse porțile în lături, dând la iveală o curte interioară dreptunghiulară de mari dimensiuni. Umbre burtoase pătau betonul spart al curții, prelinse dinspre enorme ciocane pneumatice, buldoexcavatoare și câteva arătări metalice al căror rost nu reușea să-l identifice; aduceau cu statuile din Insula Paștelui pe care le văzuse la televizor într-un bar din Slobozia. Se întoarse și trase mașina înăuntru, chiar în mijlocul curții, unde umbrele nu ajungeau, după care căută din priviri o cale de acces.”

“Zări lumină, undeva sus, la etaj, și porni într-acolo. Mirosea a vaselinăși a praf, a fier mâncat de rugină. Cunoștea genul acesta de clădire, lucrase și el pe vremuri, în tinerețe, într-un loc asemănător. Toate fabricile acestea semănau între ele, cel mai probabil fuseseră croite după același plan. Scările nu mai avea mochetă, iar brâul de vopsea verde se scorojise. La etaj, în capătul holului lung, privi prin fereastra spartă. Dădea în altă curte interioară, plină cu containere și mormane de tocure de la geamuri și uși distruse. Auzi voci și ciuli urechile. Porni pe coridorul întunecat, ajutându-se de lanterna telefonului mobil. Distinse cel puțin trei voci diferite, iar

had expected, taking him by surprise. He flinched. He didn't have to insist, because the gate slid smoothly off its hinges and opened enough for someone to pass through. He poked his head in to see who was there and to eventually greet him, but there was no one. He shrugged his shoulders confusedly and pushed the gates to the side, revealing a large rectangular inner yard. Paunchy shadows stained the cracked concrete of the yard, looming from huge jackhammers, dozer excavators and some metallic creatures whose purpose he couldn't identify. They resembled the Easter Island statues he had seen on TV at a bar in Slobozia. He went back and pulled the car inside, right in the middle of the yard, where the shadows couldn't reach, after which he looked around for a way in.

He saw a light somewhere upstairs and set off there. It smelled of vaseline, dust and rust-eaten iron. He was familiar with that kind of building; he had worked in asimilar place in his youth. All of those factories looked alike, they had most certainly been built according to the same plan. The stairs were no longer covered by a carpet and the stripe of green paint had shrivelled. Upstairs, at the end of the long hallway, he looked through the broken

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

18

atmosfera părea relaxată. O cascadă de râsete îl țintui locului. Oare nimerise unde trebuie? Se apropie precaut de ușa de sub care se furișă o geană de lumină. Se lipi de perete și trase cu urechea. Răbdarea îi fu răsplătită curând: după intervenția bizară a unei voci dogite, auzi glasul lui Boss, extrem de binedispus, îndrugând verzi și uscate:”

“ – Iar doamna o să stea aici așa, fruumooooos, o scuzați că stă cu spatele, hihih, aplecată, așa, cătinel, n-are nimic că n-are o mână, nici el n-are cap, iar domnul, hop!, îl proțăpim aici la spate, uuușor mai aplecat în față... Uite-așa! Foarte bine! O să fie un spectacol pe cinste mâine-diminează.”

“Se auziră râsete.”

“ – Ar trebui să vă tai bilete, continuă Boss. Eu muncesc și voi vă distrați.”

“Întotdeauna i-a admirat spiritul antreprenorial.”

“Deschise ușa și dintr-o privire scană întreaga încăpere, pentru identificarea eventualelor pericole. Până să-și dea seama cineva că a intrat, el deja avea evaluată întreaga situație. Nu era cazul să intre în forță sau să facă pe durul. Nimeni nu avea niciun fel de armă, iar Boss era bine mersi teafăr și cu chef de vorbă. Încăperea era o porțiune dintr-o hală mai mare, se vedea

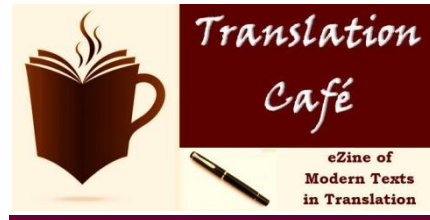
window. It looked over another inner yard, which was full of bins and heaps of frames from destroyed windows and doors. He heard voices and pricked up his ears. He set off on the dark corridor, using his cell phone flashlight. He distinguished at least three different voices and the atmosphere seemed relaxed. A cascade of laughs made him stop. Was he in the right place? He cautiously approached the door from under which a bit of light was peeking out. He leaned against the wall and eavesdropped. His patience was soon rewarded. After the bizarre intervention of a hoarse voice, he heard Boss’ voice, who was extremely cheerful, talking nonsense:

‘And the lady will be sitting here like this, niceeeee; excuse her for sitting with her back to you, tee-hee-hee, bent over, like this, slowly; don’t worry about her not having a hand; he doesn’t have a head either, and the gentleman, hop!, we’ll prop him up here in the back, slightlyyy leaned forward... Like this! Very good! This will be quite a show tomorrow morning.’

He could hear laughter.

‘I should be charging you;’ Boss continued, ‘I’m working and you’re having fun.’

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

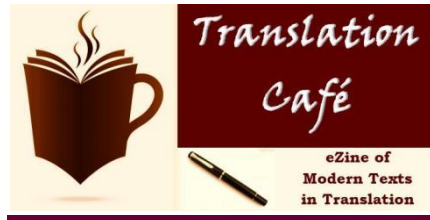
19

după grinzile de beton, amenajată pentru un atelier de croitorie. La o masă în partea dreaptă, înșesată cu doze de bere, stăteau doi inși corpolenți, veseli și roșii la față. Purtau uniformele unei firme de pază care avea faima că se ocupă mai mult cu interceptări ilegale decât cu paza imobilelor. Dacă deveneau agresivi, i-ar fi putut da de furcă, cu toate că păreau cam bătrâiori și cu reflexele anesteziate de alcool. În rest, Boss avea dreptate, vreo douăzeci de mașini de cusut cu husele trase deasupra semănau cu niște păsări mari cu capul băgat sub aripă pentru înnoptat. Numai că, se pare, Boss depășise faza poetică și acum era în plin spectacol. Rotofei și transpirat, cu ochii licărind jucăuș, le prezenta celorlalți doi, surescitat, marea lui ispravă. În spatele celor doi, un al treilea dormea direct pe beton, căzut la datorie, doar sforăitul lui urca din când în când către tavan. Isprava lui Boss consta, la prima vedere, într-o expoziție de manechine cuplate două câte două în situații dintre cele mai intime sau de-a dreptul obscene. Sprijinite de mesele mașinilor de cusut sau de perete, așezate pe scaune sau întinse pe podea, manechinele se aflau în plin dezmăț, spre desfătarea celor de față. Dar expoziția nu le era destinată exclusiv celor doi, ci mai degrabă era pregătită pentru fetele care lucrau la atelier și urmau să vină la lucru peste câteva ceasuri. Privind

He has always admired his entrepreneurial spirit.

He opened the door and scanned the whole room in a glance, to identify possible threats. By the time someone realized he had entered, he already had the whole situation assessed. There was no need for him to use force or to act tough. No one had any kind of weapon and Boss was safe and in the mood to talk. The room was part of a larger hall, as you could tell by the concrete beams, and was set up for a tailor shop. At a table to the right, full of beer cans, there were two stout guys sitting, joyful and with their faces red. They wore the uniforms of a security company that was renowned to be more into illegal tapping rather than guarding buildings. If they became aggressive, they could have caused him trouble, even though they seemed a little old and with their reflexes anesthetized by alcohol. Besides that, Boss was right. There were about twenty sewing machines with covers drawn over them looked like some big birds with their heads under their wings for the night. But it looked like Boss had got past the poetic part and was now in full show mode. Chubby, sweaty and with his eyes playfully gleaming, he was overexcitedly showing his big achievement to the other two. Behind those two, a third one

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

20

mai atent, remarcă și câteva cupluri de același sex, semn că fantezia lui Boss nu era defel discriminatorie. Mai mult decât atât, trupurile de plastic se dovedeau a fi, din motive neștiute, incomplete, ceea ce făcea ca spectacolul să devină pe alocuri trist sau pur și simplu grotesc. Bărbatul fără cap se delecta cu femeia fără mâini, iar bărbatul fără picioare era bine strâns între coapsele femeii cu sânii deșurubați. Privind toate acestea, tot nu-și dădea seama de ce l-a sunat în toiul nopții, care era marele necaz, unde era neapărată nevoie de ajutorul lui.”

“ – El e omul despre care vă vorbeam! strigă Boss plin de entuziasm de îndată ce-l zări.”

“Toate privirile se încrucișară în dreptul feței lui. Cei doi în uniforme de agent de pază păreau stingheriți, zâmbetul li se scurgea ca o ceară topită. Socotiseră probabil că Boss e doar un clown, ale cărui vorbe se risipesc ca baloanele de săpun.”

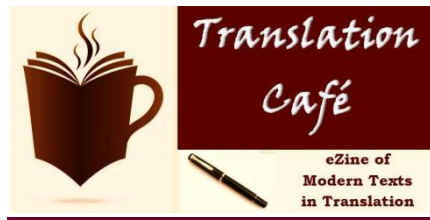
“ – Eu sunt Sergiu, încântat de cunoștință, chiar dacă nu e ora cea mai potrivită, zise el, pe un ton capabil să detensioneze atmosfera, și flutură palmele în chip de salut, să arate că nu are nicio armă.”

“Efectul fu cel scontat. Un zâmbet timid, ca un curent electric slab, descleștă figurile celor doi. Boss îl întâmpină mândru ca un cocoș, iar în drumul scurt către intrare se agăță

was sleeping directly on the concrete, fallen in the line of duty; only his snoring was occasionally rising to the ceiling. At first glance, Boss’ achievement consisted of an exhibition of coupled mannequins in the most intimate or outright obscene situations. The mannequins were in full debauchery, leaning against the sewing machines tables or the wall, sitting on chairs or lying on the floor, to the delight of those present. But the exhibition wasn’t just for the two of them. It was rather set up for the girls who worked at the studio and would be coming to work in a few hours. On closer inspection, he also noticed a few same-sex couples, which was a sign that Boss’ fantasy wasn’t discriminatory. What’s more, the plastic bodies turned out to be incomplete, for unknown reasons, making the show sad or simply grotesque at times. The headless man was reveling with the armless woman and the legless man was tight between the thighs of the woman with unscrewed breasts. Looking at all of that, he still couldn’t figure out why he had called him in the middle of the night, what the big trouble was, where was his help desperately needed.

‘This is the man I was telling you about!’ Boss shouted excitedly as soon as he saw him.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

21

de o nouă cutie de bere. Sergiu îl fulgeră cu o privire dezaprobatoare, dar Boss era mult prea prins de moment pentru a prinde nuanța.”

“ – Pe acești doi domni i-am cunoscut la restaurantul unde meditam, începu să-i prezinte teatral. Eram, cum bine știi, la ultima bere și, când nu se mai aștepta nimeni, au apărut trimiși de un înger, la momentul potrivit. Ne-am împrietenit pe loc. Nici nu s-ar fi putut altfel, dată fiind calitatea umană a domniilor-lor, care li se citește dintr-o ochire pe chipul nobil.”

“Sergiu îl ascultă cu gura căscată, nu-l prinsese niciodată pe Boss, în cei doi ani de când lucra pentru el, într-o asemenea pasă, parcă era la o emisiune de teatru radiofonic; și, vorba ceea, trecuseră prin multe împreună, nu era bucuros prin câte. Știa că, în pofida înfățișării copilărești, era vicelan și combinator, deși nu întotdeauna prudent, dar nu-și imaginase că are așa talent de actor. Nu-și dădea seama dacă își bate joc de cei doi sau doar alcoolul îi pune pe limbă cuvinte meșteșugite fără voia lui. Apoi află că cele două nobile ființe – care în opinia lui aduceau mai degrabă a machitori de elită – erau bravi reprezentanți ai forțelor de ordine din țara asta fără stăpân, care păzeau obiective importante în zonă. Unul era chiar paznicul locului în care se aflau. S-au împrietenit instantaneu la barul

All eyes met his face. The two men in security guard uniforms looked stunned and their smiles were dripping like melting wax. They had probably thought Boss was just a clown, whose words flied away like soap bubbles.

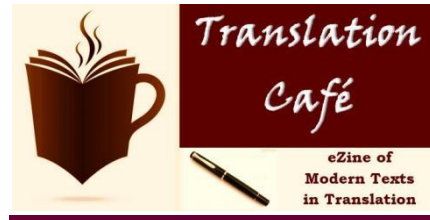
‘I am Sergiu, nice to meet you, even if it isn’t the most suitable hour’ he said in a tone that could lighten the atmosphere and waved his hands as a greeting, to show he was unarmed.

The effect was the one anticipated. A shy smile, like a weak electric current, unclenched the faces of the two. Boss welcomed him proud as a rooster and on the short walk to the entrance he took a new can of beer. Sergiu flashed him a disapproving look, but Boss was way too caught up in the moment to catch the message.

‘I met these two gentlemen at the restaurant where I was meditating’ he began to introduce them theatrically. ‘I was, as you well know, on my last beer and when nobody expected it, they showed up as if sent by an angel, at the right moment. We instantly became friends. It couldn’t have gone any other way, given the gentlemen’s human quality, which can be easily read on their noble faces.

Sergiu listened to him surprised; he had never heard Boss,

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

22

Cristal SRL sau La cățeaua leșinată, cum i se spune popular, și au trebuit să sărbătorească acest eveniment, așa că a făcut cinste la toată lumea. Orele fiind înaintate, a băut și barmanul cu ei. Tânărul domn, stăpânul sticlelor – adică băietanul cu coșuri pe față –, nefiind tocmai familiarizat cu licoarea hameiului fermentat, a devenit deosebit de impertinent la un moment dat, nedându-le voie să pună muzica lor preferată de influență orientală, adică manele. De aici a ieșit o altercație pe cinste, din care tânărul și prea puțin nobilul domn a ieșit cam șifonat, adică au trebuit să-l lege fedeleși să-i bage niște bureți de vase în gură, fiindcă abuza de un vocabular neconvențional și făcea referiri necuviincioase la mamele persoanelor de față.”

“ – Boss, e târziu. Acușica vin oamenii la serviciu...”

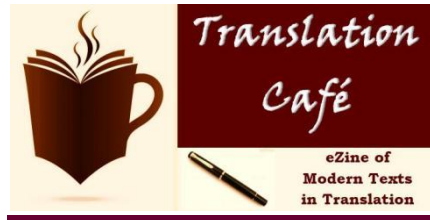
“ – Sergio, că bine spui! Trebuie să speli onoarea stăpânului tău și a casei lui. Nu mă poți lăsa așa, nobile cavalier.”

“ – Spăl orice, Boss, dar hai să o ștergem până nu s împute treaba.”

“În continuare, eprofitând de liniștea din bar, gemetele tânărului domn fiind trecute la zgomot de fond, precum și de versurile pline de sentimente bărbătești ale manelelor, s-au dedat la întreceri tradiționale românești, skanderbegul. Plin de curaj în urma berilor consumate, nobilul lui stăpân s-a aruncat

in the two years he had been working for him, in such a mood. It was like he was on a radio theatre broadcast. And, to tell the truth, they had been through a lot together; he wasn't even happy about that amount. He knew that, despite his childish appearance, he was cunning and conniving, although not always cautious, but he hadn't imagined he had such an acting talent. He couldn't tell if he was mocking the two men or if it was just the alcohol that was putting words into his mouth without his will. He then found out that the two noble beings – who looked more like elite drunkards to him – were brave representatives of the law enforcement of that masterless country, who were guarding important things in the area. One of them was actually the guard of the place where they were. They instantly became friends at the Cristal SRL bar or At the Fainting Bitch, as it was popularly known, and they had to celebrate the event, so he paid for everyone. Being late, the bartender also drank with them. The young gentleman, the master of bottles – meaning the pimply kid –, not being exactly familiar with the fermented hops liquor, became particularly impertinent at some point, not letting them play their favorite oriental-influenced music, meaning Balkan

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

23

să-i răpună pe cei doi ciumeți, dar soarta i-a fost potrivnică. A pus totul pe seama oboselii din ultima vreme, deși, în opinia lui, mai bine s-ar uita la colacii de grăsime de pe burtă lați cât palma și la încheieturile de domnișoară ale mâinilor, obișnuite mai mult să numere banii decât să tragă de haltere. Cei doi nobili domni l-au bătut măr la skanderbeg, iar Boss l-a chemat pe el, Sergiu, ca să-și ia revanșa. Acum înțelegea, chiar dacă nu-i plăcea ce aude. Unul dintre ei se lăuda că niciun agent de pază din toată zona industrială nu reușise vreodată să-l doboare, cu toate că petrecuseră multe nopți cu pariuri.”

“Pentru a scurta toată povestea, Sergiu se așeză la masă, își propti cotul drept și îi invită din priviri. Boss continua să vorbească. Pe primul îl lipi relativ ușor de blatul mesei, însă cu cel de-al doilea încleștarea a durat. Oboseala și alcoolul l-au determinat pe celălalt să cedeze. Sergiu se ridică pe loc fără să spună nimic și se apropie de urechea lui:”

“— Boss, să o tăiem până nu e prea târziu, insistă, prinzându-l ferm de deasupra cotului și împingându-l în față, către ieșire. “

“Cu asemenea specimene, niciodată nu știai ce poate urma. Povestea s-ar fi putut întinde nepermis de mult, cu riscul de a se termina al naibii de prost.”

music. This resulted in a full-blown altercation, from which the young and less noble gentleman came out of a bit crumpled, meaning they had to tie him up and shove some dish sponges in his mouth, because he was using an unconventional vocabulary and making inappropriate references to the mothers of those present.

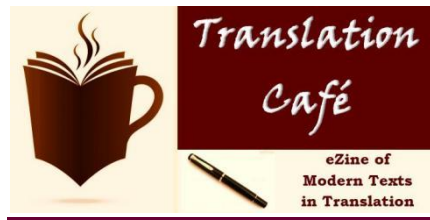
‘Boss, it’s late. The people could come to work any moment now...’

‘Sergio, good point! You have to clear the name of your master and his home. You can’t leave me like this, noble knight.’

‘I’ll clear anything, Boss, but let’s get out of here before things get messy.’

Then, taking advantage of the silence in the bar, the young gentleman’s groans being considered background noise, as well as of the manly lyrics of the Balkan music, they engaged in the traditional Romanian contest, arm wrestling. Full of courage from the beers consumed, his noble master jumped in to beat the two silent ones, but fate was against him. He blamed it on the tiredness of late, even though he would rather look at his belly fat rolls, which were as wide as his palm, and at his ladylike wrists, which

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

24

“ – O clipă, nobile cavalier! ricană Boss și se duse către cel de-al doilea agent de pază, frecându-și degetele ca atunci când numeri bani.”

“Pescui cu vârful degetelor cele două bancnote de cincizeci de euro, ca un adevărat nobil care nu se murdărește atingând banii, și zise:”

“ – Pe cai, Sergio!”

“Afară mijeau zorile și se răcorise. Mașina lor neagră cu geamuri fumurii îi aștepta în mijlocul curții, umbrele amenințătoare se resorbiseră. Porțile dinspre stradă rămăseseră deschise. Ambală motorul și porni. Din obișnuință, întrebă:”

“ – Acasă?”

“Boss confirmă melancolic din cap, duhnind a tutun și alcool. Îi pierise chef de vorbă, privea prin parbriz fix, fără să dea semne că vede ceva. Circulația începuse să se anime, orașul se dezmorțea. Deși nu aveau mult de mers, Sergio dădu drumul la radio, pe un post muzical. Simțea nevoia să umple cu ceva atmosfera. Boss locuia în cealaltă parte a orașului, dincolo de centrul vechi, într-o zonă liniștită, pe o stradă cu arbori de pe vremea lui Ștefan cel Mare, cum le plăcea vecinilor să se laude. Locuia la o viluță cochetă, construită în mijlocul unei foste

were more accustomed to counting money than to lifting weights. The two noble gentlemen beat him up at arm wrestling and Boss called him, Sergio, to get a rematch. Now he understood, even if he didn't like what he heard. One of them was boasting that no security guard in the whole industrial area ever managed to beat him, even though they had spent many nights betting on it.

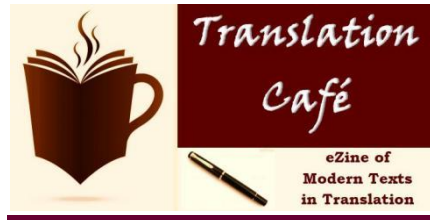
Long story short, Sergio sat down at the table, propped up his right elbow and invited him to sit with a look. Boss kept talking. He smacked the first one relatively easy to the table, but the fight took a while with the second one. The tiredness and alcohol made the other one give in. Sergio instantly got up without saying a word and moved closer to his ear:

‘Boss, let's get out of here until it's too late’ he insisted, gently grabbing him above his elbow and pushing him forward towards the exit.

You never know what can happen with people of their ilk. The story could have gone on for too long, with the risk of ending a hell of a lot worse.

‘One second, noble knight! Boss laughed and walked over to the second security guard, rubbing his fingers together as

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

25

livezi, după modelul decupat dintr-o revistă occidentală. Locuia împreună cu Linda, care se ocupase de amenajarea interioară, ca și de grădină. Cu siguranță Linda dormea de mult, nu-l mai aștepta. La începutul relației lor era mereu îngrijorată când întârzia și privea din cinci în cinci minute pe fereastră să vadă dacă nu se apropie mașina, dar acum se obișnuise cu programul lui imprevizibil. Își cumpăraseră un foxterier pe care-l numise Anton și își petrecea mult timp cu el. Nu-l striga Tony, cum o sfătuia toată lumea, ci chiar așa, Anton, ceea ce o amuza foarte tare. Nu, nu e un câine catolic, explica ea tuturor. Da, știu bancul cu Anton, preîntâmpina glumele proaste.”

“ – Boss, la ce oră să vin să te iau mâine? Adică... azi.”

“Boss ridică din umeri în semn că nu știe, fără a scoate un cuvânt. Nu era doar oboseala... Îl cunoștea destul de bine, ținea la nopți nedormite, de regulă avea o energie de păpușă defectă, se învârtea ca titirezul zile întregi. Mai era și altceva. Boss era trist, ceea ce nu i se întâmpla prea des.”

“Când ajunseră, deschise poarta de la intrare cu telecomanda. Ca de obicei, îl lăsă chiar în fața ușii de la intrare, cea cu geamuri antireflexe bombate, care-i deformează comic figura lui Anton.”

“Boss îl bătu vlăguit pe umăr și coborî.”

you do when you’re counting money.

He fished out the two fifty-euro notes with his fingertips, like a true nobleman who doesn’t get dirty touching money and said:

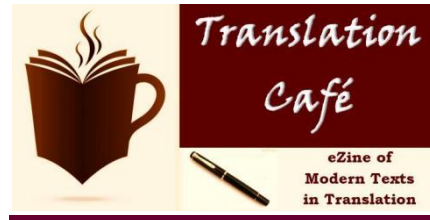
‘On your horses, Sergio!’

It was almost dawn outside and it got cold. Their black car with tinted windows was waiting for them in the middle of the yard and the threatening shadows had faded. The gates to the street remained open. He revved the engine and set off. Out of habit, he asked:

‘Home?’

Boss nodded wistfully, reeking of tobacco and alcohol. He had lost the mood for talking and was staring through the windshield, without seeming to see something. The traffic had started to liven up and the city was loosening up. Even though they didn’t have far to go, Sergiu turned on the radio on a music station. He felt the need to fill the atmosphere with something. Boss lived on the opposite side of the city, beyond the old town center, in a quiet area, on a street with trees from Stephen the Great’s time, which the neighbours liked to praise. He lived in a chic villa, built in the middle of a former orchard, by the model cut out from a

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

26

“ – Dormi cât ai nevoie și dă un telefon când te trezești. Dacă e ceva, dau eu o sârmă, zise el din portieră și plecă fără să o închidă.”

“Ieși din curte și mai zăbovi în stradă cu motorul pornit.”

“Voia să fie sigur că Boss nu face vreo tâmpenie. O dată a luat mașina din garaj și a plecat de bezmetic să mai bea ceva, orice. La cum îl lăsase, nu părea dornic de o nouă escapadă, dar era mai bine să se asigure. Casa era cufundată în întuneric. Așteptă să se aprindă vreo lumină, ceea ce nu se întâmplă. Dacă nu adormise în capul scării înseamnă că Boss vedea noaptea ca pisicile.”

“Așteptă un sfert de oră, ascultând hămăiala de dimineață a câinilor. Concert în ham major, îi trecu prin minte. Când se convinge că Boss nu are în plan nicio manevră periculoasă, plecă spre casă. De data asta a lui, nu a Oanei.”

“Ajunse repede și intră în vârful picioarelor, deși nu avea pe cine să deranjeze. Trecuse Aspazia și făcuse curat, se vedea. Mirosea a spirt medicinal, substanța ei preferată pentru șters geamurile. Asta însemna că se îngrijise și de Mama Sofia. Deschise ușa cu prudență. Perdeaua era dată deoparte și văzu că e cu ochii deschiși, privind în tavan. O trase la loc cu grijă, se

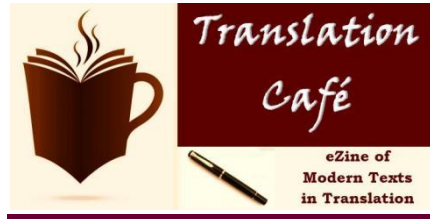
Western magazine. He lived with Linda, who had taken care of the interior design, as well as of the garden. Linda had certainly gone to sleep a long time ago; she wasn't waiting for him. At the beginning of their relationship, she was always worried when he was late and would look out the window every five minutes to see if the car was approaching, but she was now used to his unpredictable schedule. She had bought a fox terrier she named Anton and she was spending a lot of time with him. She didn't call him Tony, as everybody advised her, but Anton, which amused her very much. No, he isn't a catholic dog, she explained to everybody. Yes, I know the joke about Anton, she foresaw the bad jokes.

‘Boss, what time should I pick you up tomorrow? I mean... today.’

Boss shrugged his shoulders to say he didn't know without actually saying a word. It wasn't just fatigue... He knew him well enough. He liked all-nighters and usually had as much energy as a broken doll, spinning like a whirligig for days on end. There was something else. Boss was sad, which didn't happen too often.

When they arrived, he opened the front gate with the

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

27

dezbracă silențios și se prăbuși în pat.”

remote control. As usual, he left him right in front of the entrance door, the one with domed anti-reflective windows that comically distorted Anton’s figure.

Boss limply tapped his shoulders and got out.

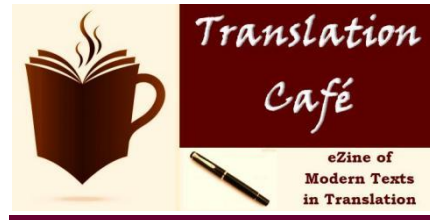
‘Sleep as long as you need and call me when you wake up. If something happens, I’ll call you’ he said from the car door and left without closing it.

He got out of the yard and lingered in the street for a bit, with the engine running.

He wanted to make sure that Boss didn’t do anything stupid. One time, he drove the car out of the garage and stupidly left to get another drink, anything. The way he had left him, he didn’t seem eager for a new escapade, but it was better to make sure. The house was drowning in darkness. He waited for a light to be turned on, which didn’t happen. If he hadn’t fallen asleep at the top of the stairs, it meant that Boss had a night vision like cats.

He waited a quarter of an hour, listening to the dogs’ early morning barks. A concert in woof major, he thought. When he was convinced that Boss had no dangerous maneuvers planned, he went home. This time his, not Oana’s.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

28

III

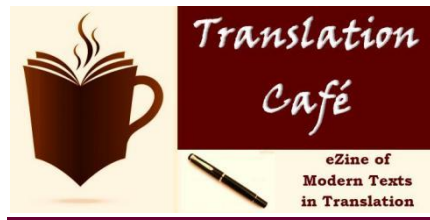
“Nicio zi nu seamănă cu alta. E valabil în general, dar cu atât mai mult în meseria lui, dacă asta se putea numi meserie. Era șofer, bodyguard, bucătar la grătar, tăietor de lemne, punător de râme în cârlig sau chiar secretar de stat dacă era nevoie, cum l-a prezentat o dată Boss, la cacealma, ca să obțină o autorizație într-o combinație de-a lui. Cu toate se descurca de minune, numai psiholog nu reușea și nici nu voia să fie. A avea destule ale lui pe cap, nu mai voia și problemele lui Boss. Să facă borș cu ele. În plus, se ferea să afle prea multe. A avea

He arrived quickly and tiptoed in, even though there was no one he could disturb. Aspazia had been there and cleaned; he could tell. It smelled of rubbing alcohol, her favourite window cleaning product. That meant she had also take care of Mother Sofia. He carefully opened the door. The curtain was pulled to the side and he saw she had her eyes wide open, staring at the ceiling. He pulled it back carefully, silently undressed and fell into bed.

III

No day is like the other. That was generally true, but even more so in his profession, if that could be called a profession. He was a driver, bodyguard, grill chef, lumberjack, gatherer of worms in hooks or even state secretary if that was needed, as Boss once introduced him, bluffing to obtain an authorization in one of his schemes. He did well in all of these, except in being a psychologist. He

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

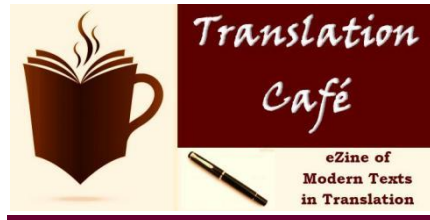
29

fermoar la gură, nu era de ăla câștigat la loz în plic, dar, vorba aia, ce nu știi, n-ai cum să răsufli. Doar strictul necesar. Nu vedea, nu auzea, nu-l interesa, nu era omul nimănu. Să-și țină gura învățase de mult, de când era om de bazăin gașca din cartier și puneau la cale cafteli și alte minuni. Tot acolo învățase să se bată cu tot arsenalul, de la rozetăși lanț de bicicletă la nunceag și bâte de baseball. Apoi au apărut săbiile ninja, dar de astea nu s-a atins, erau specialitatea indienilor de mahala. Pentru el, pumnul era sfânt. O torpilă bine plasată făcea cât o mie de scheme. Pe mulți îi lăsase cu roțile în sus, vorbind singuri. Mai erau din ăia care umblau cu karate învățate din filme, cu desene animate după Jackie Chan, mulți din ăștia liniștise la viața lui, acu îi ziceau „salut, prietene” când îl vedeau pe stradă, încă de pe trotuarul celălalt. Dar de la întâmplarea aceea se mai liniștise; mai bine mușca din pumn decât să dea cu el, deși îl furnica brandul.”

“Din buza scărilor exterioare, cuprinse cartierul în priviri. Coamele copacilor băgați unul în altul erau de-un verde curat după ploaie, cum nu văzuse de mult. Când era mic, copacii erau mult mai mici și ei. Nici nu se puteau ascunde după trunchiul lor, deși ei, copiii din cartier, erau slăbuți cu toții.

couldn't do it and neither did he want to. He already had enough on his plate, he didn't want Boss's problems as well. He should be the one to deal with them. Besides, he was afraid of finding out too much. His mouth was sealed; he was an ordinary man, but, as they say, what you don't know, you can't tell. He needed to know the bare minimum. He couldn't see or hear. He didn't care. He was no one's man. He had learned to keep his mouth shut a long time ago, when he was the main man in his neighbourhood gang and they were setting up fights and other things. That was also where he had learned to fight with all sorts of weapons, from knuckledusters to bicycle chains to nunchucks and baseball bats. Then came the ninja swords, but he didn't touch those. They were the specialty of slum Indians. To him, the fist was holy. A well-placed punch equaled a thousand moves. He had left many people on their backs, talking to themselves. Then there were those who had learned karate moves from the movies, with cartoons after Jackie Chan. He had tamed a lot of those people in his life. They were now greeting him with a 'hello, friend' when they saw him on the street, from the other sidewalk. But he had calmed down since that incident. He would rather bite

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

30

Parcul din stânga semăna pe atunci cu o pepinieră. Fațadele blocurilor se coșcoviseră, umezeala desena hărți largi. De pe cel din față nu cunoștea nicio țară, niciun continent, nu semănau cu nimic. Apăru tanti Aspazia, care mergea după mici cumpărături. Se bucura să o vadă. Cu programul lui, o întâlnea rar și pe fugă, deși avea grijă de casă și de Mama Sofia. O plătea când își amintea. Nu cerea niciodată nimic. După îmbrăcăminte și mers, semăna cu o călugăriță în civil.”

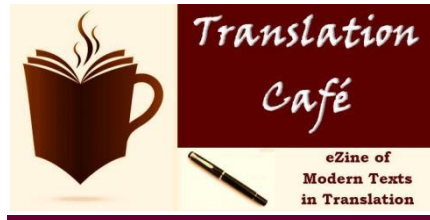
“Tanti Aspazia era necăjită. Foooarte necăjită. Își amintea Dacia lor galbenă, pe care o conducea nenea Vicu, Dumnezeu să-l ierte? Da, sigur căși-o amintea! Ei bine, Dacia lor, cu care și-au făcut concediile în tinerețe la munte și la mare, în orice împrejurare, o păstra ca amintire după moartea lui Vicu, acolo, lângă vechiul parc de joacă. Plătea impozite pentru ea, chiar dacă avea cauciucurile dezumflate, volanul înțepenit și încuietorile ruginite. N-a mai mutat-o de acolo de la moartea lui Vicu. Ei bine, pe Dacia lor dragă, un nesimțit a lipit afișe peste tot că vinde nu știu ce piese de calculator, că repară și treburi din astea, care pe ea n-o interesează. În altă parte nu-și găsisese să-și arate bazaconiile? Fix pe mașinuța lor, pentru care se certase cu cei de la gunoi că voiau să o ridice? Ei bine, a aflat că

his fist than use it, even though his arm tingled with anticipation.

He took in the view of the neighbourhood from the bottom of the outer staircase. The tree trunks that were crammed into one another were of a clean green, after the storm, as he hadn't seen in a long time. When he was little, the trees were smaller as well. They couldn't even hide behind their trunks, even though they, the neighbourhood kids, were all skinny. The park to the left looked like a nursery back then. The facades of the apartment buildings had peeled off and the dampness was drawing large maps on them. On the one in front of him he couldn't recognize a single country or continent; they didn't resemble anything. Aunt Aspazia showed up, on her way to do a little grocery shopping. He was glad to see her. With his schedule, he rarely saw her and when he did, he was in a hurry, even though she was taking care of the house and of Mother Sofia. He paid her when he remembered. She never asked for anything. Judging by her clothes and her gait, she looked like a nun in civilian clothes.

Aunt Aspazia was upset. Very, very upset. Did he

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

31

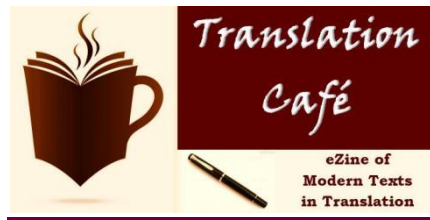
e un flăcău de la Z-uri, de la etajul trei, pe nume Iustin, zis și Benone sau Fiolă, care făcuse toată isprava, așa că a fost să vorbească cu el. Să vorbească frumos. L-a găsit și l-a rugat să-și dezlipească porcăriile. Bine, nu i-a spus chiar așa, porcăriile, ci chestiile alea, că e mașina ei. El s-a uitat la ea ca la o extraterestră cu batic, și-o fi zis că e țicnită, n-a vrut să creadă. Ea a insistat. El a spus că-s afișele unui prieten, nu-s ale lui, ceea ce probabil era o minciună. Până la urmă, acel Iustin sau Benone sau Fiolă, care nici nu știa cum îl cheamă, i-a vorbit foarte urât și a și îmbrâncit-o. De aceea era foooooaarte necăjită. Nu neapărat cum s-a comportat cu ea în particular, dar e semn clar că lumea se duce de râpă. La sfârșit îl sfătui să se aștepte la ce este mai rău, că vin vremuri apocaliptice.”

“Îi mulțumi de sfat și o consolă cât putu. Apoi se grăbi către mașină, se făcuse târziu, nu-i plăcea să-l sune Boss că-l așteaptă.”

“Străbătu orașul depășind lejer viteza legală, intră în curte și trase în fața ușii. Claxonă scurt, cât să-și semnaleze prezența, dar să nu deranjeze. Din casă, îi răspunse Anton printr-un lătrat scurt. Apoi îl auzi cum se foiește nerăbdător pe lângă intrare.

remember their yellow Dacia, that was always driven by Uncle Vicu (may he rest in peace)? Yes, of course he did! Well, she kept their Dacia there, by the old playground, as a memory after Vicu’s death, the same Dacia in which they drove to the mountains and to the sea in their youth for holidays. She was paying taxes for it, even though it had flat tires, a jammed steering wheel and rusty locks. She hasn’t moved it from there since Vicu’s death. Well, a jerk glued posters to their beloved Dacia, saying that he is selling some computer parts and repairing things, which were of no interest to her. Could he not find somewhere else to show off his stupid ideas? Right on their little car, the one she had been arguing with the garbage men about wanting to pick it up. Well, she found out it was a guy from the Z blocks, who lived on the third floor and whose name was Iustin, also known as Benone or Vial, who had done the whole thing. So she went to talk to him, nicely. She found him and asked him to take his crap off. Well, she didn’t say exactly that. She didn’t say ‘crap’, but rather ‘those things’, because it was her car. The guy looked at her like she was an alien with a scarf on her head. Maybe he thought she was crazy, because he didn’t believe her. She insisted. He said they were the

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

32

Ușa se crăpă, iar câinele o zbughi vesel, mustăcînd și dând din coadă ca un ștergător de parbriz. Veni lângă portierăși-l invită la joacă. Nu-i rezistă. Coborîși începu să-l tachineze. Linda îi privi o vreme zâmbitoare din ușă, apoi îl invităîn bucătărie la o cafea.”

“N-o refuză.”

“ – Nu s-a trezit de mult și tot vorbește la telefon. S-ar putea să mai dureze...”

“Anton o ștersese în livadă și se apucase de săpat voinicește.”

“În bucătăria pătrată și spațioasă, soarele de dimineață arunca o lumină roșiatică. Umplea toate ungherele încăperii și vopsea lucrurile într-o culoare stranie. Parcă fuseseră teleportați pe altă planetă, cu o atmosferă specială de început de lume. Ori poate era într-un vis sau într-un viitor ce urma să vină. Silueta care se mișca de colo colo și punea feliile trandafirii la prăjit ar fi putut foarte bine să fie a Oanei. Era în casa pe care urmau săși-o cumpere, iar copiii nu se auzeau pentru căîncă nu se treziseră. Era o dimineață normală dintr-o viață normalăîntr-o casă normală. Nici nu voia mai mult.”

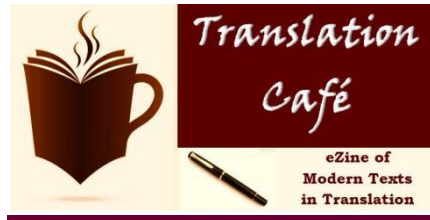
“ – Sergiu, tu ai vreun animal de casă?”

posters of a friend, not his, which was probably a lie. In the end, that Iustin or Benone or Vial, who didn't even know his own name, talked very rudely to her and even pushed her. That was why she was very, very upset. Not necessarily because of how he treated her, but because it was a clear sign that the world was falling apart. At the end, she advised him to expect the worse, because apocalyptic times were coming.

He thanked her for the advice and comforted her as much as he could. Then he hurried to the car. It was getting late and he didn't like Boss to call him and tell him he was waiting.

He crossed the city, speeding, entered the yard and pulled up in front of the door. He honked briefly, enough to signal his presence, but not to disturb anyone. Anton answered him from inside the house with a short bark. Then he heard him impatiently moving next to the entrance. The door opened and the dog started cheerfully running, smiling and wagging his tail like a windshield wiper. He came to the car door and invited him out to play. He couldn't resist. He got out of the car and started teasing him. Linda watched them from the doorway for a while, smiling, then invited him into

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

33

“ – Nu, doamna Linda!”

“ – Linda. Mă numesc Linda.”

“ – Nu, Linda! Cu stilul meu de viață, mai mult l-aș chinui.”

“ – Văd că-ți plac animalele.”

“ – Când eram mic, am avut o broască-țeastoasă. Era un pic mai mare decât un nasture de palton.”

“ – Așa era soiul sau era pui?”

“ – Nu știu, pentru că a murit repede. Am avut și un arici.”

“ – Arici?”

“ – Da, era mare. L-am găsit sub gardul cimitirului. Nu l-am ținut decât vreo trei zile acasă, apoi am fost nevoit să-l duc la bunica. Dar asta când eram mult mai mare.”

“ – Și asta e tot?”

“ – Am avut și păduchi când eram prin clasa a doua, glumi el. M-au tuns zero și m-au spălat cu gaz pe cap. Așa sunt eu, nu am noroc la animale de companie.”

“Linda zâmbi, cu cafetiera în mână. Avea brațe fragile și palme mici, de liceană. Cu siguranță era mai mare, avea probabil în jur de treizeci de ani, dar arăta de parcă o boală necunoscută o oprise din creștere la vârsta adolescenței. Mirosea a cafea și a pâine prăjită, iar pe masă erau pregătite untul, trei borcanele de dulceață diferite și unul cu miere de

the kitchen for a coffee.

He didn't refuse her.

'He hasn't been awake long and he's talking on the phone. It might take a while...'

Anton had run off into the orchard and started vigorously digging.

In the square and spacious kitchen, the morning sun cast a reddish light. It filled every corner of the room and painted things in a strange colour. It was as if they had been teleported to another planet, with a special atmosphere, like it was the beginning of the world. Or maybe he was in a dream or in a future to come. The silhouette moving around and putting the pink slices in the toaster could very well have been Oana's. He was in the house they were going to buy, and they couldn't hear the children because they hadn't yet woken up. It was a normal morning in a normal life in a normal house. He didn't want anything more.

'Sergiu, do you have a pet?'

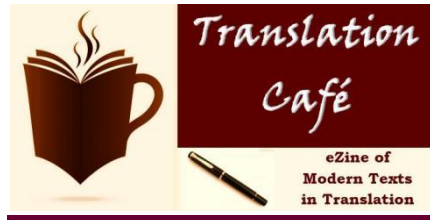
'No, Mrs. Linda!'

'Linda. My name is Linda.'

'No, Linda! With my lifestyle, I would torture him.'

'I see you like animals.'

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

34

albine. Borcănelele nu erau frumos aliniate, ca la tanti Aspazia, dar nici împrăștiate aiurea. Erau așezate în așa fel încât nu puteai trage nicio concluzie.”

“Nu era prima dată când îl aștepta pe Boss în bucătărie, dar nici nu se întâmpla asta foarte des, cum ar fi, să zicem, săptămânal. Poate o dată sau de două ori pe lună. Niciodată nu mai prinsese o lumină așa de ciudată. Linda avea un tricou lung, pantaloni scurți și sandale ușoare. Culorile lor nu erau cele reale. Zâmbea politicoș, dar nu putea să nu vadă ca e foarte obosită și are cearcăne largi, cu care îi stătea bine. De undeva din casă se auzea un aparat de radio sau un televizor. Cel mai probabil Boss urmărea știrile. Devenea foarte serios în astfel de momente. Chiar dacă nu-i vedea fața acum, i-o știa din mașină. Asculta cu luare-aminte, ridicând bărbia și privind undeva în sus. Uneori, punea imediat mâna pe telefon și comenta cu unul sau cu altul, râdeau de mama focului sau erau îngrijorați. Știri, muzicăși emisiuni de vacanță, la astea mereu îl puneă să dea mai tare.”

“ – Zahăr sau miere?”

“ – E perfectă, nu mai e nevoie de nimic, doamna Linda.”

“ – Linda. Mă numesc Linda, spuse ea pe un ton amuzat-didactic.”

‘When I was a kid, I had a turtle. It was a little bigger than a button on a coat.’

‘Was that the variety or was it a hatchling?’

‘I don't know, because it died quickly. I also had a hedgehog.’

‘A hedgehog?’

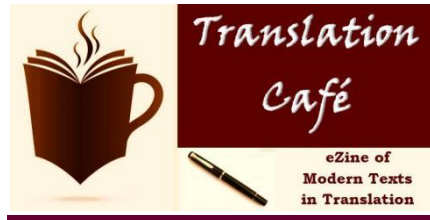
‘Yes, it was big. I found it under the cemetery fence. I only kept him home for about three days, then I had to take him to grandma’s house. But that was when I was much older.’

‘Is that all?’

‘I also had lice when I was in second grade,’ he joked. ‘They cut all of my hair and washed my head with gas. That's what I’m like. I have no luck with pets.’

Linda smiled, with the coffee pot in her hand. She had frail arms and small palms, like a high-schooler. She was definitely older, probably in her thirties, but she looked as if an unknown disease had stopped her from growing ever since being a teenager. It smelled of coffee and toast and there were three different jars of jam, another one of honey and some butter on the table. The jars weren’t lined up as they were at Aunt Aspazia’s, but they weren’t scattered either. They were arranged in such a way that you couldn’t

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

35

“ – E foarte bună așa, Linda!”

“Linda zâmbi și ridică degetul mare, în semn de OK. Obişnuit cu propriile dimensiuni, îi părea că Linda are degetele, mâinile, capul incredibil de mici, de delicate, de fragile. Semăna cu un bibelou sau mai degrabă cu un spiriduș, îi era greu să o vadă ca pe o femeie.”

“Boss intră în bucătărie cu telefonul la ureche și îi făcu semn din cap că trebuie să meargă. Linda îl întrebă dacă nu mănâncă, iar Boss dădu din deget că nu. Nu voia nici cafea? Acoperi telefonul cu mâna și o rugă să-i pună cafeaua într-un pahar mare cu capac, o va bea pe drum. Nu era nervos, nu era îngrijorat, doar precipitat. Asculta, dădea aprobator din cap și din când în când spunea „da, da, da!”. Sergiu se ridicăși dădu cafeaua peste cap. Soarele mai săltase pe cer și își schimbase culoarea. Visul luase sfârșit.”

reach a conclusion.

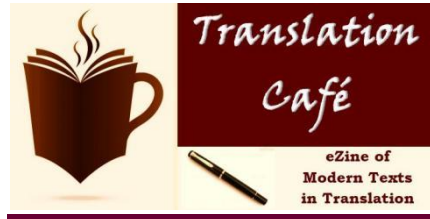
It wasn't the first time he was waiting for Boss in the kitchen, but this didn't happen too often either, like, say, weekly. It happened maybe once or twice a month. He had never caught such a strange light before. Linda was wearing a long T-shirt, shorts and light sandals. Their colors weren't the real ones. She was smiling politely, but he couldn't help but notice that she was very tired and that she had big eye bags, which suited her. He could hear a radio or a TV from somewhere in the house. Boss was most likely watching the news. He got really serious in such moments. Even though he wasn't seeing his face right then, he knew it from the car. He would listen carefully, lifting his chin and looking up somewhere. He would sometimes immediately reach for his phone and discuss it with some people, either laughing their heads off or getting worried. He would always ask him to turn up the volume when it came to news, music and holiday shows.

‘Sugar or honey?’

‘It's perfect. I don't need anything else, Mrs. Linda.’

‘Linda. My name is Linda,’ she said in an amused and didactic tone.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

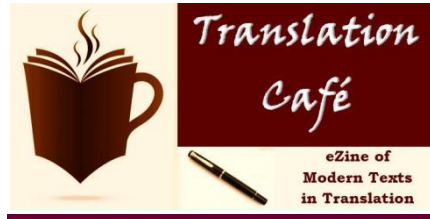
36

‘It’s really good just like this, Linda!’

Linda smiled and put her thumb up, as a sign that it was okay. Being accustomed to his own size, he thought that Linda had really small, delicate and frail fingers, hands and head. She looked like a figurine made of china or rather like a pixie. It was hard for him to see her as a woman.

Boss entered the kitchen with his phone to his ear and nodded that they needed to leave. Linda asked him if he wouldn’t be eating and he shook his finger to let her know he wouldn’t. Did he not want coffee either? He covered the phone with his hand and asked her to put his coffee in a large cup, with a lid, because he would drink it on the road. He wasn’t angry, nor worried, just in a hurry. He listened, nodding approvingly and occasionally saying ‘yes, yes, yes!’. Sergiu got up and chugged his coffee. The sun had risen on the sky and changed its colour. The dream was over.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

37

IV

“În mașină, Boss dădu drumul la știri în timp ce vorbea în continuare la telefon. Îi indică o adresă undeva la marginea orașului. Sergiu nu mai fusese pe acolo de cel puțin zece ani. Era o veche mahala, aproape de celălalt cimitir al orașului. Pe vremuri avusese acolo o iubită care se vopsea blond, cu vopseluri nemțești. El trebuia să se descurce, să vorbească cu bișnițarii de pe piața neagră și să-i facă rost. Nu era ușor. La un moment dat i-a trecut prin cap că numai pentru asta stătea cu el. Într-o zi, fata s-a dus la mare și nu s-a mai întors. El tocmai îi cumpărase cadou o pereche de blugi, pe care i-a vândut peste un an la jumătate de preț.”

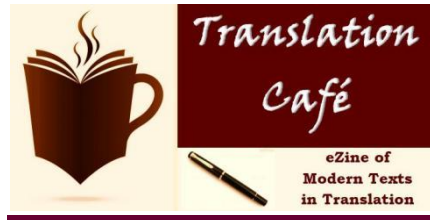
“La numărul indicat erau un gard de lemn gata să se prăbușească, iar dincolo de el o dărăpănată de casă. Din cușca câinelui scoteau capul două găini. Boss coborî și îi spuse să aștepte. Asta însemna că nu dorește să-l însoțească. Studie din ochi împrejurimile. Nu-i sărea nimic suspect în ochi. Boss intră în curte, privi dezorientat și sună pe mobil. Apoi se duse undeva în spate, dispăru din câmpul lui vizual. Nu se simțea prea confortabil să nu-l aibă sub ochi, dar coborî geamul și își

IV

In the car, Boss turned on the news while still talking on the phone. He showed him an address somewhere at the edge of the city. Sergiu hasn't been there in at least ten years. It was an old slum, near the city's other cemetery. He used to have a girlfriend there, who dyed her hair blond with German dyes. He had to deal with it, to talk to the black-market traffickers and to obtain it for her. It wasn't easy. At some point, it occurred to him that that was the only reason she was staying with him. One day, the girl went to the sea and never came back. He had just bought her a pair of jeans, which he sold a year later for half the price.

At the indicated number there was a wooden fence on the verge of collapsing, and beyond it there was a dilapidated house. Two chickens were poking their heads out of the dog's cage. Boss got out of the car and told him to wait. That meant he didn't want to be accompanied. He studied the surroundings within a glance. He didn't find anything suspicious. Boss entered the yard, looked around clueless

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

38

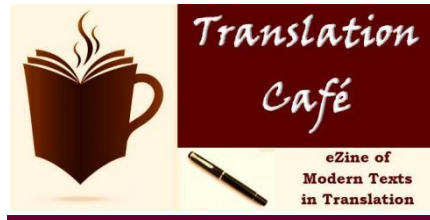
ascuți auzul. Vorbea cu cineva. Nu se înțelegea ce și nici nu-l interesa. Doar tonul, să nu fie unul agresiv. O rândunică ateriză sub streășina grajdului, declanșând o rafală de piuituri. Își hrănea puii. Bucătăria lui putea fi mai mică, chiar mult mai mică. Se gândea la lumina de dimineață care pătrundea în bucătărie ca într-un acvariu. N-ar fi avut nevoie de atâta spațiu, s-ar fi mulțumit cu mult mai puțin. El și Oana lui să stea în bucătăria lor ca pe fundul unei mări liniștite. Să bea cafeaua și să trâncănească. Să miroase a pâine prăjită. Ceștile, cuțitele, farfuriile să stea lipite de fundul mării, sub presiunea mătăsoasă a apei. Numai vocile lor, nimic de deasupra. Deasupra e lumea, cu toate ale ei. De după grajd, apăru Boss cu o cutie destul de voluminoasă, de lemn, în brațe. Fața i se înroșise, semn că nu era tocmai ușoară. Coborî să-l întâmpine, fără a intra în curte. Îl așteptă în poartă.”

“ – Deschide în spate, îi spuse Boss, gâfâind ușor, când se apropie de poarta de lemn care se ținea în două balamale ruginite.”

“După ce depuse cu precauție lada în portbagaj, Boss intră

and called someone on the cell phone. Then he went somewhere in the back and disappeared out of his sight. He didn't feel too comfortable not having him under observation, but he rolled down the window and perked up his ears. He was talking to someone. He couldn't make out what was being said, but neither was he interested. He only listened to the tone, to see if it wasn't too aggressive. A swallow landed under the stable eaves, triggering a burst of chirps. It was feeding its babies. His kitchen could be smaller, even a lot smaller. He was thinking of the morning light entering the kitchen as if it was an aquarium. He wouldn't need all that space. He would have been content with a lot less. Him and his Oana would sit in their kitchen as on the bottom of a calm sea. They would drink coffee and talk. It would smell of toast. The cups, knives and plates would be glued to the bottom of the sea, by the silky pressure of the water. They would only hear their voices, nothing from above. Above there was the world, with all its things. Boss appeared from behind the stable with a large wooden box in his arms. His face had gone red, meaning it wasn't exactly light. He got out of the car to meet him, without entering the yard. He waited for him in front of the

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

39

din nou în curte și printre ierburile până la genunchi dispăru după colțul grajdului. Îi fu limpede că nu vrea să fie însoțit, așa că rămase lângă mașină, sprijinit de capotă. Cerul era limpede ca o fântână. Mahalaua mirosea a iarbă cosită, iar undeva în vale mugea o vacă. Parcă nici n-ar fi fost în oraș. Apăru și o pisică târcatăși slabă, cu gâtul lungit de foame. Încercă să o ademenească, dar felina urcă dintr-un salt pe gard și îl privi cu capul sucit într-atât de comic, încât îl pufni râsul. Pisica se sperie și se furișă la rândul ei printre ierburile care păreau că se mișcă singure.”

“El împărțea cu Mama Sofia, bunica lui, o garsonieră la blocurile de lângă păculeț. Camera lor dădea către nord, soarele intra cu zgârcenie. Când era mic, mergea des pe la ea. Mama Sofia lăsa cusutul la mașină și îi făcea fidea cu lapte. Niciodată nu se zgârcea la vanilie. Se purta așa de frumos, încât lui îi părea că mereu îl așteaptă pe el, că mașina de cusut nu era decât un pretext. Meseria bunicilor este să-și aștepte nepoții și să le facă fidea cu lapte sau gogoși – multă vreme a crezut asta. Mergea cu drag, nu numai când îi era foame, ci și când ai lui se certau. Din când în când, mama și tata se înfuriau și urlau unul la altul. Țipau de parcă el nici nu exista. Chiar dacă nu-i adresau niciun cuvânt greu, el se furișă din casăși umbla haihui.

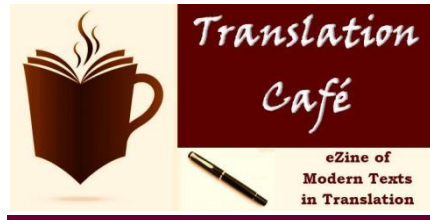
gate.

‘Open the trunk,’ Boss told him, slightly panting, when he got close to the wooden gate, which was held only by two rusty hinges.

After carefully placing the crate in the trunk, Boss entered the yard again and disappeared around the stable through the knee-high grass. It was clear to him that he didn’t want to be accompanied, so he stayed next to the car, leaning on its hood. The sky was as clear as a fountain. The slum smelled of mowed grass and a cow was mooing somewhere in the valley. It was as if they weren’t even in the city. A thin, striped and ravenous cat also appeared. He tried luring it, but the feline jumped on the fence and looked at him with her head twisted so comically that he started laughing. The cat got scared and snuck through the grass, which seemed to be moving on its own.

He shared a studio apartment with his grandmother, Mother Sofia, in the blocks near the little park. Their room faced north and the sun rarely came in. When he was little, he used to visit her a lot. Mother Sofia would stop sewing and make him noodles with milk. She was never stingy with the amount of vanilla she added. She was so nice that he

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

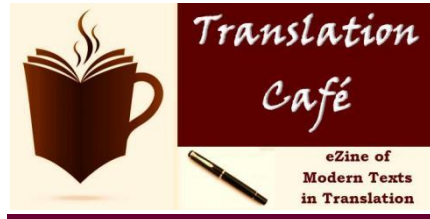
40

Mereu era câte cineva pe afară, la bătătorul de covoare, la containerele de gunoi, în părculeț sau la bătut mingea în parcare. Uneori mergeau pe terenul de sport de la școală, pătrundeau printr-o gaură din gard. Dacă se întâmpla să fie singur, urca într-un copac și stătea acolo. Nu se plictisea niciodată. Ajungea la Mama Sofia lihnit. Nu-i povestea niciodată nimic despre ce lăsase acasă. Din felul în care îl mângâia pe cap, își dădea seama că ea știe. I-ar fi plăcut să rămână peste noapte la Mama Sofia, dar de fiecare dată îl trimitea acasă. Ai tăi or să se îngrijoreze dacă nu ajungi, îi zicea. Uneori îi găsea pe amândoi uitându-se ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic, alteori mama stătea plânsă în bucătărie, pe taburet. Începusem să măingrijorez, îi zicea ea. Bine că, atunci când țipai, nu erai îngrijorată, ar fi vrut să-i răspundă imbușnat, dar n-o făcea. Lăsa capul în jos și se ducea la el în cameră. Chiar dacă îl tenta filmul, nu stătea lângă ei să se uite. Credea că în felul acesta îi pedepsește.”

“Boss apăru în poartă cu o nouă ladă, suflând din greu. Broboane cât bobul de mazăre îi alunecau de pe tâmple. Nu se

believed she was always waiting for him and that the sewing machine was just a pretext. A grandparent’s job is to wait for their grandchildren and to make them milk noodles or donuts. That was what he believed for a long time. He went there out of pleasure, not only when he was hungry, but also when his parents argued. Once in a while, mom and dad would get angry and yell at each other. They yelled as if he didn’t even exist. Even though they didn’t say anything harsh to him, he would always sneak out of the house and go on a walk. There was always someone outside, at the carpet hanger, at the garbage containers, in the little park or playing with the ball in the parking lot. They would sometimes go on the sports field at the school, entering through a hole in the fence. If he happened to be alone, he would climb a tree and sit there. He was never bored. He would arrive at Mother Sofia’s starving. He never told her about what was going on at home. He could tell she knew by the way she stroked his head. He would’ve liked to spend the night at Mother Sofia’s, but she always sent him home. ‘Your parents will get worried if you don’t go back,’ she told him. Sometimes he would find them both looking as if nothing had happened and other times his mom would

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

41

lăsa ajutat, iar Sergiu nu voia să insiste. În spate era deschis, așa că nu avea nimic de făcut, decât să-și manifeste în vreun fel solitudinea, dar nu știa cum. Orice ar fi spus sau ar fi întrebat putea să pară deplasat, așa că tăcu. Îl urmă la doi pași în spate, fără vreun rost, doar să fie aproape în caz de nevoie. Boss așeză ușor lada, alături de cealaltă, și își șterse transpirația cu dosul palmei. Se prinse de unul dintre nasturii cămășii și fâlfâi materialul pentru puțină răcoare. Nu era obișnuit cu efortul. Închise portbagajul, urcă în față și zise:

“ – Mergem!”

“Sergiu aruncă țigara fumată pe jumătate și se instalează la volan, fără niciun cuvânt. Porni motorul și privi întrebător către Boss:”

“ – Încotro?”

“ – La R.”

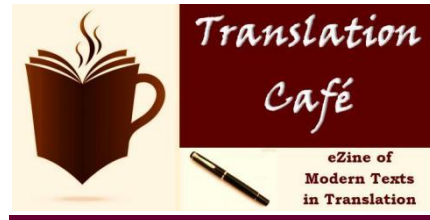
“Așadar, trebuia să se pregătească de un drum lung. Până la R. erau aproape o sută optzeci de kilometri. Pe fața lui nu se citi nimic. Din curte, nu le făcu nimeni la revedere, doar iarba se mișca singură. În oglinda retrovizoare văzu că pe hornul casei vechi își făcuse cuib o familie de berze. Aveau doi pui

sit on a stool in the kitchen, weeping. ‘I was getting worried,’ she would say. ‘Good thing you weren’t worried when you were screaming,’ he would’ve liked to reply to her moodily, but he wouldn’t. He would lower his head and go to his room. Even though the movie was tempting, he wouldn’t sit next to them to watch it. He thought he was punishing them by doing that.

Boss appeared by the gate with a new crate, breathing heavily. Drops of sweat as big as peas were rolling down his temples. He didn’t want help and Sergiu didn’t want to insist. The trunk was open, so he didn’t have to do anything, except to somehow manifest his solicitude, but he didn’t know how. Anything he could say or ask might have seemed out of place, so he kept silent. He was two steps behind him, without any purpose, just to be there in case he needed him. Boss gently put the crate down next to the other one and wiped the sweat off his face with the back of his hand. He grabbed his shirt by one of its buttons and fluttered the fabric for a little coolness. He wasn’t used to that kind of effort. He closed the trunk, got into the car and said:

‘We’re leaving!’

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

42

mărișori.”

“Traversă câteva străduțe pietruite. Nu-și mai amintea exact pe unde locuia pe vremuri iubita lui blondă. Pe undeva prin zonă, dar nu mai știa exact strada. Parcă mai aproape de benzinărie. Porni într-acolo. Se învârti un pic prin zonă, dar nu mai recunoștea nimic. Fie totul se schimbase, fie memoria îi juca feste.”

“ – Ne-am rătăcit? mormăi Boss interogativ, cu ochii în telefon.”

“ – Nu chiar! zise el.”

“Apoi adăugă:”

“ – O să mergem pe centură.”

“Ieși pe ruta ocolitoare, se cuplă la stația radio și își puse casca în urechea stângă. Dreapta rămânea liberă pentru Boss, pe care îl simțea mai încordat decât de obicei. Găsi un post cu muzică simfonică, apoi dădu de un dialog profesional despre dacia liberi, de-un reportaj de la nu știu ce festival de muzică popularăși, în fine, de actualități. Boss ridică nasul din telefon și ciuli urechile.”

Sergiu threw the half-smoked cigarette out and got behind the steering wheel, without saying a word. He turned the engine on and looked questioningly at Boss:

‘Where to?’

‘To R.’

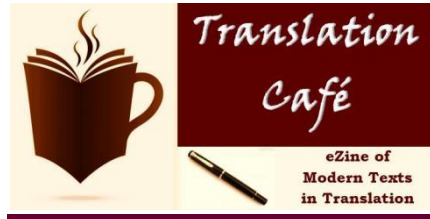
So he had a long journey ahead. There were about one hundred and eighty kilometres to R. He couldn’t read anything on his face. Nobody waved goodbye to them from the yard. The grass was moving on its own. He saw in the rear-view mirror that a family of storks had built a nest on the chimney of the old house. They had two pretty large babies.

He crossed a few cobbled streets. He couldn’t remember exactly where his blonde girlfriend used to live back in the day. He didn’t know the exact street, but it was somewhere in that area. Maybe it was closer to the gas station. He drove there. He circled the area for a bit, but he couldn’t recognize anything. Either everything had changed or his memory was playing tricks on him.

‘Are we lost?’ Boss mumbled questioningly, with his eyes in his phone.

‘Not really!’ he said.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

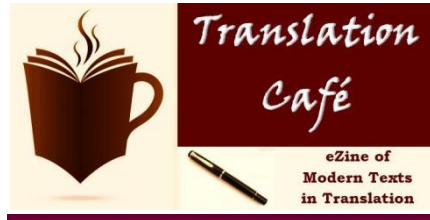
43

Then he added:

‘We’ll take the ring road.’

He exited through the detour, connected to the radio and put his earbud in the left ear. His right ear remained free to hear Boss, whom he felt more tense than usual. He found a station with symphonic music, then came across a professional dialogue about the free Dacians, then a report from some folk music festival and then, finally, a news station. Boss stopped looking to his phone and pricked up his ears.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

44

Comentariu asupra traducerii

În acest capitol voi explica dificultățile pe care le-am întâmpinat în realizarea traducerii din capitolul anterior, scoțând în evidență anumite sintagme și analizând posibile soluții pentru acestea. Voi motiva alegerile mele, folosindu-mă, de asemenea, de noțiuni teoretice.

Pentru început, limbajul folosit de autor este în mare parte unul clar și uzual. Registrul este colocvial, fiind adesea folosiți termeni idiomatici sau de argou. M-am focusat pe păstrarea acestor detalii pe tot parcursul traducerii fragmentelor alese, acolo unde a fost posibil.

O primă dificultate în traducere a fost chiar numele unuia dintre personaje, și anume al lui Boss. În mod evident acesta este împrumutat din limba engleză. În limba română, termenul „boss” este folosit diferit față de aparentul său echivalent „șeful”. Este mai degrabă utilizat într-un mod informal și chiar ușor batjocoritor în anumite cazuri. Am ales să păstrez numele personajului în varianta mea de traducere, dat fiind faptul căși în limba engleză este ușor informal. Acesta este un termen

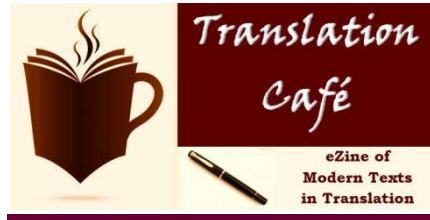
Commentary on the translation

In this chapter I will explain the difficulties I encountered in making the translation from the previous chapter, highlighting certain phrases and analysing possible solutions to them. I will explain my choices, while also using theoretical notions.

To begin with, the language used by the author is mostly straightforward and commonplace. The register is colloquial, with idiomatic and slang terms being used often. I focused on preserving these details throughout the translation of the chosen fragments, where possible.

A first difficulty in translation was the very name of one of the characters, namely Boss. This is obviously borrowed from English. In Romanian, the term “boss” is used differently from its apparent equivalent “șeful”. It is used rather informally and even slightly mockingly in some cases. I have chosen to keep the character's name in my translation version, as it is also slightly informal in English.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

45

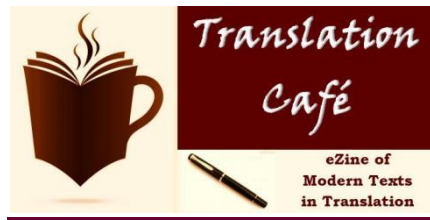
general care poate face referire la diverse funcții înalte precum director, președinte, manager. Problema traducerii acestui nume s-a resimțit mai ales în cazul unor propoziții precum „Șefu, adică Boss, dădea să vorbească”. O traducere cuvânt cu cuvânt nu ar fi fost potrivită, întrucât ar fi fost doar o repetiție a cuvântului „Boss”, diferențiat prin faptul căntâiul ar fi fost un substantiv comun, iar al doilea un substantiv propriu. Astfel, pentru a evita confuzia, am omis explicația dintre virgule, recurgând la tehnica de contragere.

În primul capitol, am întâmpinat probleme în sintagme precum „care să nu-i pună nervii pe bigudiuri”, „îi cădeau ochii în gură de oboseală” sau „când o lua pe ulei”. Toate acestea sunt expresii colocviale românești, care nu ar avea același înțeles dacă ar fi traduse literal. Prima este utilizată pentru a reda atmosfera de la locul de muncă al Oanei și emoțiile pe care i le provoca acel mediu. Sugerează o stare de furie sau de pierdere a calmului provocată de stres. Am tradus-o drept „that wouldn't get on her nerves”. Am ales să folosesc procedeul de echivalență, traducerea având un sens similar cu sintagma din limba română și incluzând de asemenea o referință la nervi. „Chiar dacă îi cădeau ochii în gură de oboseală” este o expresie

This is a general word that can refer to various high positions such as director, chairman, manager. The problem of translating this name was particularly felt in the case of sentences such as “Șefu, adică Boss, dădea să vorbească”. A word-for-word translation would not have been suitable, as it would have been just a repetition of the word “Boss”, differentiated by the fact that the first would have been a common noun and the second a proper noun. Thus, to avoid confusion, I omitted the explanation between the commas, resorting to the reduction technique.

In the first chapter, I had trouble with phrases such as “care să nu-i pună nervii pe bigudiuri”, “îi cădeau ochii în gură de oboseală” and “când o lua pe ulei”. These are all colloquial Romanian expressions that would not have the same meaning if translated literally. The former is used to convey the atmosphere of Oana's workplace and the emotions that environment caused her. It suggests a state of anger or loss of composure caused by stress. I translated it as "that wouldn't get on her nerves". I have chosen to use the equivalence method, as the translation has a similar meaning to the Romanian phrase and also includes a

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

46

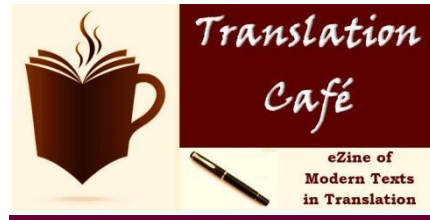
ce redă starea de oboseală a personajului, atât de intensă încât abia își putea ține ochii deschiși. Semnificația se poate deduce cu ușurință din ultima parte, însă aceasta nu poate fi tradusă cuvânt cu cuvânt. Am adaptat traducerea la „even though he was exhausted”, păstrând înțelesul inițial printr-un termen ușor simplificat, deoarece nu am găsit o construcție în limba engleză care să redea cu exactitate imaginea vizuală a celei din textul sursă. Pentru „când o lua pe ulei” am găsit un corespondent în engleză, pe care am ales însă ulterior să nu îl folosesc. În limba română această expresie semnifică o stare de ebrietate. Un posibil echivalent este „well-oiled”, care are același sens atunci când este folosit în mod informal, în argou. Dar în limbajul uzual, acesta sugerează o funcționare eficientă. Varianta din limba română are un singur înțeles, pe când cea din engleză poate crea confuzie cititorului. De aceea, am ales să traduc ca „when he was drunk”, redând același sens ca în original, dar sub altă formă.

Am făcut mici modificări și în sintagme precum „ecranul lumina cețos-albăstruiun colț al camerei obscure” și „eu mai ling o bere”. În prima situație, a fost nevoie să folosesc tehnica de expansiune și să ajustez topica propoziției pentru a reda

reference to nerves. “Chiar dacă îi cădeau ochii în gură de oboseală” is an expression that conveys the character's state of fatigue, so intense that he could barely keep his eyes open. The meaning can easily be deduced from the last part, but it cannot be translated word for word. I have adapted the translation to "even though he was exhausted", preserving the original meaning with a slightly simplified term, as I could not find an English construction that accurately conveys the visual image of the one in the source text. I found a counterpart in English for “când o lua pe ulei”, which I later chose not to use. In Romanian this expression means a state of drunkenness. A possible equivalent is "well-oiled", which has the same meaning when used informally, in slang. But in everyday language it suggests efficient functioning. The Romanian version only has one meaning, whereas the English one may confuse the reader. Therefore, I have chosen to translate as "when he was drunk", rendering the same meaning as in the original, but in a different form.

I also made small changes to phrases like “ecranul lumina cețos-albăstruiun colț al camerei obscure” and “eu mai ling

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

47

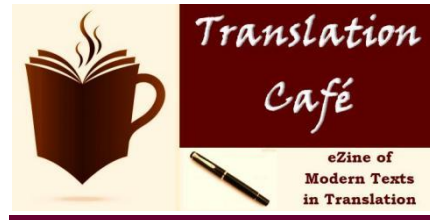
mesajul într-un mod natural pentru cititorul textului țintă. Versiunea mea a traducerii este „the screen illuminated a corner of the dark room in a shade of foggy blue”. Am adăugat „in a shade of”, detaliu care nu apărea în textul sursă. În „eu mai ling o bere”, a linge are în mod evident sensul de a mai bea. Am tradus ca „I’ll have another beer”, deși nu redă cu exactitate caracterul colocvial al originalului, în lipsa unei alternative mai potrivite, și am folosit tehnica de modulare.

Spre finalul capitolului întâlnim fraza „Oana locuia cu chirie în una din cele două camere ale unui apartament decomandat”. În România este destul de comun să menționezi tipul de apartament în care locuiești, în funcție de modalitatea în care este structurat: decomandat, semidecomandat, nedecomandat. „Decomandat” se referă la un apartament cu un hol de unde se face intrarea separată în fiecare cameră. În limba engleză, acest tip de apartament s-ar putea traduce prin „detached”. Dar acest termen se referă adesea și la o casă separată complet de pereții casei vecine, având în vedere că astfel de case înșiruite sunt des întâlnite în Marea Britanie.

o bere”. In the first instance, I had to use the expansion technique and adjust the topic of the sentence to render the message in a natural way for the reader of the target text. My version of the translation is "the screen illuminated a corner of the dark room in a foggy shade of blue". I added "in a [...] shade of", a detail that did not appear in the source text. In “eu mai ling o bere”, to lick obviously means to drink another. I have translated as "I'll have another beer", although it does not accurately render the colloquial character of the original, in the absence of a more suitable alternative, and I used the modulation technique.

Towards the end of the chapter we find the phrase “Oana locuia cu chirie în una din cele două camere ale unui apartament decomandat”. In Romania it is quite common to mention the type of apartment you live in, depending on the way it is structured: semi-detached, detached, non-detached. “Decomandat” refers to an apartment with a hallway from which there is a separate entrance to each room. In English, this type of apartment could be translated as “detached”. But this term also often refers to a house completely detached from the walls of the neighbouring

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

48

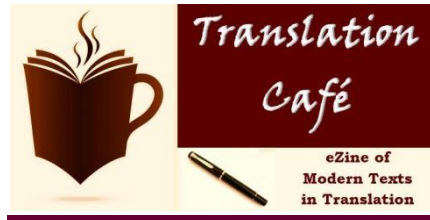
Pentru a evita o posibilă confuzie, am ales să omit acest detaliu. De asemenea, sintagma „locuia cu chirie” trebuie ușor modificată cu ajutorul transpoziției. Astfel, varianta mea de traducerea a fost următoarea: „Oana lived in a rented apartment, in one of two rooms”.

În al doilea capitol, m-am confruntat cu o problemă de natură culturală. Cititorii fac cunoștință cu Linda, soția lui Boss, și cu câinele acesteia, Anton. Partea care mi-a impus probleme a fost următoarea: „Da, știu bancul cu Anton, preîntâmpina glumele proaste”. În acest caz se face referire la o glumă specific românească, într-un stil similar glumelor „knock knock” din engleză. Diferența ar fi că gluma se continuă în așa fel încât să rimeze cu persoana sau obiectul menționat inițial. Gluma nu este formulată în mod explicit, dar poate fi dedusă de un vorbitor al limbii române care este familiarizat cu astfel de glume. Însă acesta nu este și cazul în limba engleză. Nu există un echivalent direct pentru această glumă și nu am găsit o soluție pentru a o adapta, având în vedere că nu este formulată direct, ci este doar o aluzie. Am ales să aplic procedeul traducerii literale, respectiv: „Yes, I know the joke about Anton, she foresaw the bad jokes”. Deși audiența țintă probabil nu va

house, as such terraced houses are common in the United Kingdom. To avoid possible confusion, I have chosen to omit this detail. Also, the phrase “locuia cu chirie” needs to be slightly modified through transposition. Thus, my version of the translation was as follows: "Oana lived in a rented apartment, in one of two rooms".

In the second chapter, I faced a cultural problem. Readers are introduced to Linda, Boss's wife, and her dog, Anton. The part that I struggled with was the following: “Da, știu bancul cu Anton, preîntâmpina glumele proaste”. In this case a reference is made to a specifically Romanian joke, in a style similar to the English “knock knock” jokes. The difference would be that the joke is continued in such a way that it rhymes with the person or object originally mentioned. The joke is not explicitly formulated, but can be inferred by a speaker of Romanian who is familiar with such jokes. But this is not the case in English. There is no direct equivalent for this joke and I have not found a solution to adapt it, since it is not directly formulated, but only an innuendo. I have chosen to apply the literal translation

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

49

înțelege gluma la care se face referință, nu am crezut că este necesar să adaug o notă de subsol deoarece nu are un impact asupra înțelegerii generale a textului. Sintagma „prevenind glumele proaste” explică deja destul de bine contextul, clarificând tipologia de glumă la care se face aluzie. Acesta este un exemplu de pierdere în traducere.

Alte probleme întâlnite în acest capitol al romanului au fost „l-au bătut măr la skanderbeg” și „Dacă e ceva, dau eu o sârmă”. Fiind expresii colocviale care nu pot fi traduse literal, am căutat cele mai apropiate variante din punct de vedere semantic. Am tradus „l-au bătut măr” prin „beat him up”, „skanderbeg” prin „arm wrestling” și „dau eu o sârmă” prin „I’ll call you”. Am redat astfel sensul și efectul din limba română în limba țintă prin adaptare.

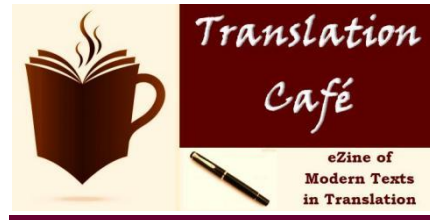
Un dialog care m-a pus pe gânduri ca traducător a fost „— Sergio, că bine spui! Trebuie să speli onoarea stăpânului tău și a casei lui. Nu mă poți lăsa așa, nobile cavaler. — Spăl orice, Boss, dar hai să o ștergem până nu se împute treaba”. „A se împuți treaba” se referă la o situație care devine dificilă, cu

process technique, as follows: "Yes, I know the joke about Anton, she foresaw the bad jokes". Although the target audience will probably not understand the joke alluded to, I did not think it necessary to add a footnote, as it does not impact the overall understanding of the text. The phrase “prevenind glumele proaste” already explains the context quite well, clarifying the type of joke alluded to. This is an example of loss in translation.

Other problems encountered in this chapter of the novel were “l-au bătut măr la skanderbeg” and “Dacă e ceva, dau eu o sârmă”. Being colloquial expressions that cannot be translated literally, I looked for the closest versions semantically. I translated “l-au bătut măr” as “beat him up”, “skanderbeg” by “arm wrestling” and “I’ll give you a wire” as “I’ll call you”. I thus rendered the meaning and effect from Romanian into the target language by adaptation.

One dialogue that made me reflect, as a translator, was “— Sergio, că bine spui! Trebuie să speli onoarea stăpânului tău și a casei lui. Nu mă poți lăsa așa, nobile cavaler. — Spăl orice, Boss, dar hai să o ștergem până nu se împute treaba”.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

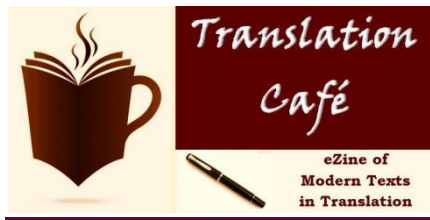
Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

50

complicații neplăcute. Un echivalent potrivit în limba țintă este „things get messy”, care redă același sens de agravare. În română, decăderea este asociată cu un miros neplăcut, pe când în engleză este asociată cu un dezastru vizual. Problema în traducere apare din cauza legăturii semantice cu verbul „a spăla” din expresia „a spăla onoarea”. Expresia semnifică restabilirea reputației unei persoane după ce aceasta a fost compromisă. Verbul „a spăla” din componența ei se referă la a curăța, de unde și legătura cu mizeria mai sus menționată. M-am gândit inițial la „to defend one’s honour” pentru a echivala expresia, dar nu mi s-a părut potrivit din cauza lipsei unei asocieri cu a doua parte a dialogului. Apoi am luat în considerare „to clear one’s name”. Această expresie are același înțeles ca în textul sursă, iar legătura dintre „clear” și „mess” este și ea îndeajuns de evidentă. Așadar, traducerea mea este următoarea: „Sergio, good point! You have to clear the name of your master and his home. You can’t leave me like this, noble knight. ‘I’ll clean anything, Boss, but let’s get out of here before things get messy.’ ”.

“A se împuti treaba” refers to a situation that becomes difficult, with unpleasant complications. A suitable equivalent in the target language is “things get messy”, which renders the same sense of aggravation. In Romanian, the decay is associated with an unpleasant smell, whereas in English it is associated with a visual disaster. The problem in translation arises because of the semantic link with the verb “a spăla” in the expression “a spăla onoarea”. The phrase means restoring a person's reputation after it has been compromised. The verb “a spăla” in its composition refers to cleansing, hence the connection with the mess mentioned above. I originally thought of “to defend one's honour” to match the phrase, but it didn't seem appropriate because of the lack of association with the second part of the dialogue. Then I considered “to clear one's name”. This expression has the same meaning as in the source text, and the connection between “clear” and “mess” is also obvious enough. So my translation is as follows: “ ‘Sergio, good point! You have to clear the name of your master and his home. You can't leave me like this, noble knight.’ ‘I'll clean anything, Boss, but let's get out of here before things get messy.’ ”.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

51

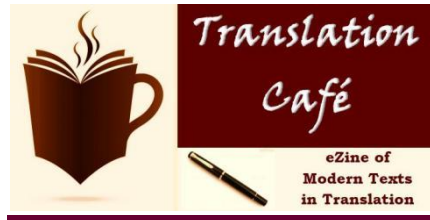
O situație în care a trebui să folosesc tehnica de echivalență a fost propoziția „Concert în ham major, îi trecu prin minte”. Am transformat onomatopeea „ham” în „woof”, dar am întâmpinat o dificultate la nivel cultural. În română, ca în restul limbilor romanice, notele muzicale sunt denumite do, re, mi fa, sol, la, si. În engleză sunt cunoscute drept A B C D E F G. Datorită similitudinii dintre ham și fa sau la, conexiunea dintre „ham major” și o tonalitate muzicală este destul de evidentă. În engleză în schimb, „woof major” probabil nu îl va duce pe cititor imediat cu gândul la o tonalitate precum „C major”, spre exemplu. Din fericire, cuvântul „concert” și sintagma din propoziția anterioară „ascultând hămăiala de dimineață a câinilor” construiesc îndeajuns un context care vine în sprijinul cititorului. Astfel, varianta mea finală a rămas „A concert in woof major, he thought”.

În cel de al treilea capitol am întâmpinat alte expresii colocviale, așa cum era de așteptat. Acestea au fost „să facă borș cu ele”, „râdeau de mama focului” și „Sergiu [...] dădu cafeaua peste cap”. „A face borș” sugerează debarasarea de respectivul lucru, cu un înțeles diferit de varianta sa la reflexiv „a se face

One instance where I had to use the equivalence technique was the sentence “Concert în ham major, îi trecu prin minte”. I turned the onomatopoeia “ham” into “woof”, but I encountered a cultural difficulty. In Romanian, as in the rest of the Romance languages, musical notes are called do, re, mi fa, sol, la, si. In English they are known as A B C D E F G. Because of the similarity between ham and fa or la, the connection between “ham major” and a musical key is quite obvious. In English however, “woof major” will probably not make the reader immediately think of a key like “C major”, for example. Fortunately, the word “concert” and the phrase from the previous sentence “ascultând hămăiala de dimineață a câinilor” build enough context to aid the reader. Thus, my final version remained “A concert in woof major, he thought”.

In the third chapter I encountered other colloquial expressions, as expected. These were “să facă borș cu ele”, “râdeau de mama focului” and “Sergiu [...] dădu cafeaua peste cap”. “A face borș” suggests getting rid of that certain thing, with a different meaning from its reflexive variation

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

52

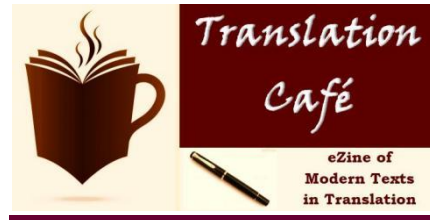
borș”, care înseamnă a se înfuria. Așadar, am tradus sintagma drept „He should be the one to deal with them”, folosind tehnica de adaptare. „De mama focului” este o locuțiune adverbială folosită pentru a reda intensitatea sau pasiunea asociată unei activități. Echivalentul pe care l-am găsit pentru aceasta este „laughing their heads off”. Această expresie idiomatică are același înțeles ca cel sugerat de textul sursă. Pentru „Sergiu [...] dădu cafeaua peste cap”, sensul nu este cel literal, ci înseamnă a înghiți dintr-o dată conținutul. Am găsit cu ușurință o variantă în engleză potrivită în contextul acesta, și anume „Sergiu [...] chugged his coffee”.

Unul dintre fragmentele care mi-a ridicat cele mai multe probleme a fost următorul: „Avea fermoar la gură, nu era de ăla câștigat la loz în plic, dar, vorba aia, ce nu știi, n-ai cum să răsufli”. La prima lectură nu am înțeles sintagma „nu era de ăla câștigat la loz în plic”. Am găsit două posibile explicații. În prima variantă, aceasta face referire la Sergiu. Aici, „a nu fi câștigat la loz în plic” semnifică faptul că Sergiu nu provenea dintr-o familie înstărită și că era un om obișnuit. „A câștiga la loz în plic” este un echivalent pentru a câștiga la loterie, așa cum se spune uzual în ziua de astăzi. În cea de a doua variantă,

„a se face borș”, which means to get angry. So I translated the phrase as “He should be the one to deal with them”, using the adaptation technique. “De mama focului” is an adverbial phrase used to convey the intensity or passion associated with an activity. The equivalent I found for it is “laughing their heads off”. This idiomatic expression has the same meaning as suggested by the source text. For “Sergiu [...] dădu cafeaua peste cap” the meaning is not the literal one. It means to swallow the content at once. I easily found a suitable English version in this context, namely “Sergiu [...] chugged his coffee”.

One of the parts that I struggled with the most was the following: “Avea fermoar la gură, nu era de ăla câștigat la loz în plic, dar, vorba aia, ce nu știi, n-ai cum să răsufli”. At first reading I didn't understand the phrase “nu era de ăla câștigat la loz în plic”. I found two possible explanations. In the first one, this refers to Sergiu. Here, “a nu fi câștigat la loz în plic” means that Sergiu did not come from a wealthy family and was an ordinary man. “A câștiga la loz în plic” is the equivalent of winning the lottery, as it is commonly said

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

53

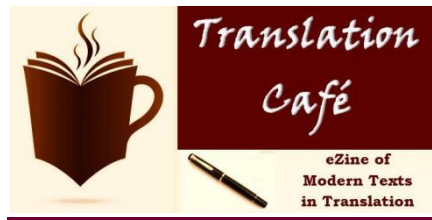
s-ar face referire la metaforicul fermoar. Faptul că acesta nu era câștigat la loz în plic ar putea sugera că Sergiu nu avea de câștigat o sumă semnificativă de bani pentru că era discret și menținea tăcerea. Această explicație este mai puțin probabilă, însă am considerat că trebuie menționată, având în vedere dificultățile cu care m-am confruntat. În final, am considerat că prima variantă reprezintă alegerea corectă. Sintagma „avea fermoar la gură” am tradus-o prin echivalentul ei „his mouth was sealed”, care mi s-a părut potrivită și în contextul de față. Astfel, varianta mea finală de traducere a fost „His mouth was sealed; he was an ordinary man, but, as they say, what you don't know, you can't tell”. În această situație există o pierdere în traducere pe care nu am reușit să o evit, însă sunt de părere că mesajul transmis este păstrat în mare parte.

Capitolul al patrulea nu a conținut multe fraze problematice din punct de vedere al traductibilității, fiind, de altfel, și mai scurt decât cele precedente. O parte pe care nu am putut-o traduce literal a fost „cu gâtul lungit de foame”. Cu toate că sensul poate fi dedus cu ușurință din „de foame”, sintagma crează o imagine vizuală destul de specifică. Expresii care au același înțeles sunt „could eat a horse”, „famished” sau

nowadays. In the second option, this would refer to the metaphorical “fermoar”. The fact that it was not “câștigat la loz în plic” can suggest that Sergiu did not receive a significant amount of money for being discreet and keeping silent. This explanation is less likely, but I thought it should be mentioned, given the difficulties I faced. In the end, I deemed the first option as the right choice. I translated the phrase “avea fermoar la gură” as “his mouth was sealed”, which I thought was also appropriate in the present context. Thus, my final translation was “His mouth was sealed; he was an ordinary man, but, as they say, what you don't know, you can't tell”. In this situation there is a loss in translation that I have not been able to avoid, but I believe the message conveyed is largely preserved.

The fourth chapter did not contain many problematic sentences from in terms of being translatable, being shorter than the previous ones. One part that I could not translate literally was “cu gâtul lungit de foame”. Although the meaning can easily be deduced from “de foame”, the phrase creates a rather specific visual image. Expressions that have

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

54

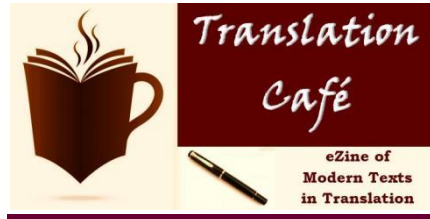
„ravenous”, dar niciuna nu reproduce imaginea din textul sursă. În final, am ales să simplific și să adaptez prin contragerea într-un singur cuvânt, și anume „ravenous”: „A thin, striped and ravenous cat also appeared”.

O problemă culturală a fost conceptul unui „bătător de covoare”. În România din perioada post-comunistă existau în fața blocurilor bări metalice pe care se agățau covoarele pentru a fi curățate. Acestea sunt numite popular „bătatoare de covoare”, deși termenul ar face mai degrabă referire la instrumentul cu care se curățau covoarele în astfel de locuri. Mai mult, aceste bări metalice erau adesea folosite drept locuri de întâlnire sau de joacă pentru copiii din cartiere. În limba engleză, o traducere literară sub forma termenului „carpet beater” ar trimite cu gândul la instrument, nu la bara transformată în loc de socializare. O denumire mai potrivită ar fi „carpet hanger”, pe care am și ales să îl utilizez în traducerea mea, deși nu este folosit în mod uzual. Aici se pierde o parte din înțeles, întrucât cititorul englez nu va face legătura dintre locul unde se curăță covoarele și locul de socializare din fața blocului, având în vedere întregul context în care este folosit cuvântul: „Mereu era câte cineva pe afară, la bătătorul de

the same meaning are “could eat a horse”, “famished” or “ravenous”, but none reproduce the image in the source text. In the end, I chose to simplify and adapt by reduction to a single word, namely “ravenous”: “A thin, striped and ravenous cat also appeared”.

One cultural issue was the concept of a “bătător de covoare”. In post-communist Romania, there were metal bars in front of apartment buildings, on which carpets were hung to be cleaned. These are popularly called “bătatoare de covoare”, although the term would rather refer to the tool with which carpets were cleaned in such places. Moreover, these metal bars were often used as places to meet or to play for children in the neighbourhood. In English, a literal translation in the form of “carpet beater” would refer to the tool, not the bar made into a socializing place. A more appropriate term would be “carpet hanger”, which I have also chosen to use in my translation, although it is not commonly used. Some of the meaning is lost here, as the English reader will not make the connection between the place where the carpets are cleaned and the socializing place in front of the block, given the whole context in which the

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

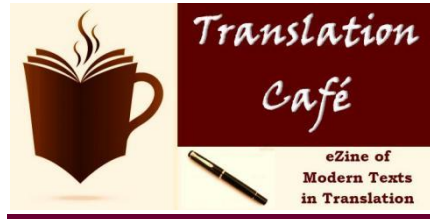
Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

55

covoare, la containerele de gunoi, în părculeț sau la bătut mingea în parcare”. Cu toate acestea, în lipsa unei alternative mai potrivite și având în vedere că nu impactează enorm înțelegerea romanului, am ales drept traducere „There was always someone outside, at the carpet hanger, at the garbage containers, in the little park or playing with the ball in the parking lot.”

word is used: “Mereu era câte ceva pe afară, la bătătorul de covoare, la containerele de gunoi, în părculeț sau la bătut mingea în parcare”. However, in the absence of a more suitable alternative and given that it does not greatly impact the understanding of the novel, I have chosen “There was always someone outside, at the carpet hanger, at the garbage containers, in the little park or playing with the ball in the parking lot” as translation.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

56

Dan Lungu: Biografie

Dan Lungu s-a născut la Botoșani pe 15 septembrie 1969. A terminat studiile de licență la Facultatea de Filosofie de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. Prin programul TEMPUS a urmat stagii de pregătire la Lille, Birmingham și Perugia. Și-a continuat studiile lucrând și la o teză de doctorat cu titlul „Ipostaze sociologice ale propagandei și manipulării”, focalizată pe relația scriitorilor cu sistemul într-o societate totalitară. A urmat studii postdoctorale la Universitatea Sorbona.

Carierea universitară și-a început-o la câțiva ani după Revoluția din 1989. Dan Lungu a devenit asistent și apoi lector al Facultății de Sociologie și Științe Social-Politice de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” în 1995, iar din 2004 a devenit conferențiar. A fost profesor invitat al Universității Lille timp de trei luni.

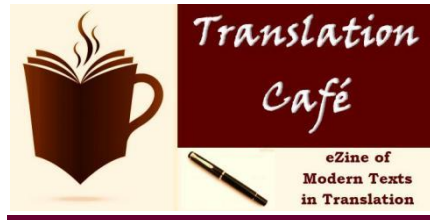
Dan Lungu: Biography

Dan Lungu was born in Botoșani on the 15th of September 1969. He completed his undergraduate studies at the Faculty of Philosophy of the “Alexandru Ioan Cuza” University in Iași. Through the TEMPUS programme, he completed training stages in Lille, Birmingham and Perugia. He continued his studies working on a doctorate thesis titled “Sociological aspects of propaganda and manipulation”, focusing on the relationship between writers and the system in a totalitarian society. He pursued postdoctoral studies at the Sorbonne University.

His academic career began a few years after the 1989 Revolution. Dan Lungu became assistant and then lecturer at the Faculty of Sociology and Social-Political Sciences of the “Alexandru Ioan Cuza” University in 1995, and in 2004 he became a senior lecturer. He was a visiting professor at the University of Lille for three months.

Dan Lungu founded the literary group “Club 8” in 1996. In Paris, he was also an editor of “Au Sud de

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

57

Dan Lungu a înființat în 1996 grupul literar „Club 8”. În Paris, a fost și redactor al revistei „Au Sud de l’Est”. Dincolo de acestea, s-a remarcat printr-o implicare continuă în viața culturală ieșeană, susținând diferite inițiative independente care promovau literatura și arta. Acesta a fost redactor-șef al revistei „Timpul” în 2001 și 2002. Din 2001 este și membru al Uniunii Scriitorilor Români. În 2013 a devenit director al Muzeului Național al Literaturii Române.

Dan Lungu a fost văzut ca o voce importantă a generației sale. Alături de scriitorii Lucian Dan Teodorovici și Florin Lăzărescu, a gândit și a pus bazele Festivalului Internațional de Literatură și Traducere Iași în 2013. Acesta a devenit încă de la prima ediție cel mai important festival de literatură din țară și unul dintre cele mai importante din Estul Europei. Zeci de nume importante ale literaturii contemporane au participat la evenimentele desfășurate sub egida sa.

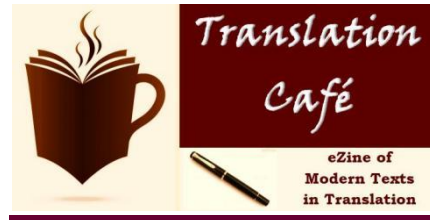
Deși pasionat de literatură încă de la o vârstă fragedă, Dan Lungu a debutat oficial la 27 de ani, în 1996, cu un volum de

l’Est” magazine. Beyond this, he distinguished himself through a continuous involvement in the cultural life of Iași, supporting different independent initiatives promoting literature and art. He was chief-editor of the “Timpul” magazine in 2001 and 2002. Since 2001 he is also a member of the Union of Romanian Writers. In 2013 he became director of the National Museum of Romanian Literature.

Dan Lungu was seen as an important voice of his generation. Alongside writers Lucian Dan Teodorovici and Florin Lăzărescu, he conceived and founded the International Festival of Literature and Translation Iași in 2013. It has become the most important literature festival in the country and one of the most important in Eastern Europe ever since its first edition. Dozens of important names of contemporary literature took part in events held under its aegis until 2017.

Although passionate about literature from a young age, Dan Lungu made his official debut at the age of 27, in 1996, with a volume of poems entitled “Muchii”. Several of his short stories, such as “Buldozeristul”, were published in

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

58

poezii intitulat „Muchii”. Diferite povestiri ale sale, cum ar fi „Buldozeristul”, au fost publicate spre finalul anilor '90. Ca dramaturg, Dan Lungu a publicat piese în două antologii de teatru. Debutul în proză scurtă a fost cu apreciată lucrare „Chetă la flegmă”, în 1999, urmată de „Băieți de gașcă” și „Proză cu amănuntul”. La Polirom a publicat romanele „Raiul găinilor”, „Sînt o babă comunistă!”, care a fost ecranizat în regia lui Stere Gulea în 2013, „Cum să uiți o femeie”, „În iad toate becurile sînt arse”, „Fetița care se juca de-a Dumnezeu” și „Șoferul din Oz”. Opere ale sale au fost traduse în franceză, germană, engleză, spaniolă, italiană, poloneză, slovenă, croată, bulgară, maghiară, greacă, norvegiană, macedoneană, turcă și ucraineană.

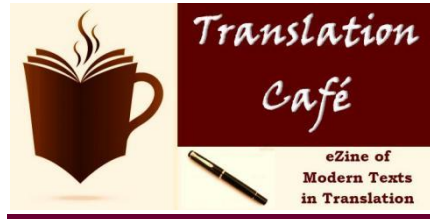
Este distins cu numeroase premii, printre care și Premiul Societății Junimea pentru activitatea literară pe 1993, Premiul Editurii Nemira pentru proză scurtă și Personalitatea culturală a anului 2009. În 2011, statul francez i-a acordat titlul de „Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres” pentru contribuții la îmbogățirea patrimoniului cultural francez.

the late 1990s. As a playwright, Dan Lungu has published plays in two theatre anthologies. His debut in short prose was with the acclaimed “Chetă la flegmă” in 1999, followed by “Băieți de gașcă” and “Proză cu amănuntul”. Polirom published the novels Raiul găinilor”, “I’m an Old Commie!”, which was screen directed by Stere Gulea in 2013, “Cum să uiți o femeie”, “În iad toate becurile sînt arse”, “Fetița care se juca de-a Dumnezeu” and “Șoferul din Oz”. His works have been translated into French, German, English, Spanish, Italian, Polish, Slovenian, Croatian, Bulgarian, Hungarian, Greek, Norwegian, Macedonian, Turkish and Ukrainian.

He has received numerous awards, including the Junimea Society Prize for literary activity in 1993, the Nemira Prize for short prose and the Cultural Personality of the Year 2009. In 2011, the French state awarded him the title of “Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres” for his contributions to the enrichment of the French cultural heritage.

Dan Lungu entered politics in 2016, becoming an active member of the newly founded Save Romania Union

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

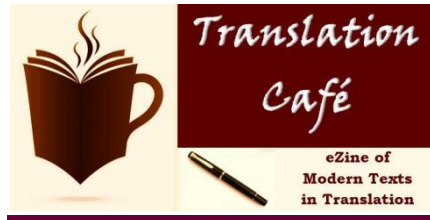
Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

59

Dan Lungu a intrat în viața politică în 2016, devenind membru activ al nou-înființatului partid Uniunea Salvați România. Acesta a și candidat pe listele acestui partid la alegerile parlamentare și a fost ales senator în Parlamentul României. A militat pentru reapropierea tinerilor de lectură prin finanțarea de către Ministerul Educației Naționale și al Culturii și Identității Naționale de programe prin care să încurajeze lectura în rândul claselor primare și în mediul rural.

party. He was also a candidate on this party's list at the parliamentary elections and was elected senator in the Romanian Parliament. He has campaigned for reconnecting young people with reading through the funding of programmes by the Ministries of National Education and Culture and National Identity to encourage reading among primary classes and in rural areas.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

60

Interviu cu Dan Lungu

Operele dumneavoastră reflectă adeseori regimul comunist și urmările acestei perioade. Cum credeți că lectura acestor romane influențează perspectiva unui tânăr care nu are idee ce a însemnat cu adevărat să trăiești în acele vremuri?

Într-adevăr, tema (post)comunismului și a tranziției apare în multe dintre romanele mele, dar ea este tratată artistic, nu are valoare de adevăr istoric sau documentar decât în mod secundar. De asemenea, prin cărțile mele nu încerc să impun un set de concluzii, ci prezint situații complexe și nuanțate din care fiecare își trage propriile învățăminte. Romanele mele nu înlocuiesc cărțile de istorie, dar pentru cine este interesat de epocă ele aduc o atmosferă și un punct de vedere „din interior” care te pot ajuta să înțelegi mai bine timpurile și motivațiile oamenilor de a reacționa într-un fel sau altul. În egală măsură te ajută să descifrezi nostalgia paradoxală după perioada neagră a dictaturii în rândul celor privați de sens în noua societate care se construiește după căderea comunismului.

Scrieți astfel de texte cu gândul la generațiile noi sau mai

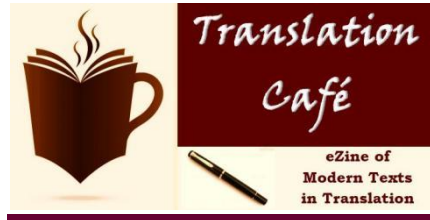
Interview with Dan Lungu

Your works often reflect the communist regime and the consequences of that period. How do you think reading these novels influences the perspective of a young person who has no idea what living in those times truly meant?

Indeed, the theme of (post)communism and transition appears in many of my novels, but it is treated artistically. It only holds value of historical truth or documentary on a secondary plan. Also, I do not try to impose a set of conclusions through my books. I present complex and nuanced situations from which everyone draws their own lessons. My novels do not replace history books, but for those interested in the period they do show the atmosphere and an "insider's" point of view that can help you better understand the times and people's motivations for reacting in one way or another. It also helps you decipher the paradoxical nostalgia after the dark period of dictatorship among those sense-deprived in the new society being built after the fall of communism.

Do you write such texts with the younger generations in

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

61

degrabă la cele care au experimentat pe propria piele acea perioadă post-comunistă?

Scriu astfel de texte cu gândul la iubitorul de literatură. Cu gândul la stil, construcție, personaje, empatie, înțelegere ș.a.m.d. Dacă cei care au trăit epoca sau cei care nu au experimentat-o găsesc emoție și sens în rândurile mele, cu atât mai bine.

Care sunt lecțiile pe care ar trebui să le învățăm din această perioadă post-comunistă în care are loc acțiunea romanului?

Cum spuneam mai sus, nu îmi propun să dau lecții, ci mai degrabă să construiesc un context comprehensiv și empatic cu valoare estetică, din care fiecare își distilează propriile concluzii. „Șoferul din Oz” completează panorama literară a post-comunismului românesc cu situații și personaje noi, motivații și comportamente noi. Alături de perdanți, iată, apar noii „oameni de afaceri”, de fapt patologii ale tranziției, nu antreprenori în adevăratul sens al cuvântului.

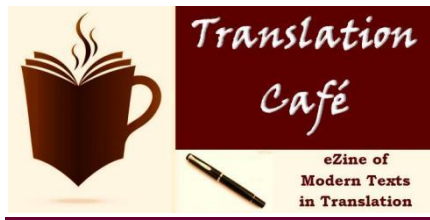
mind or rather with those who have already experienced the post-communist period first-hand?

I write such texts with the literature lover in mind and thinking about the style, construction, characters, empathy, understanding and so on. If those who lived through the era or those who didn't experience it find emotion and meaning in my writing, then that is even better.

What are the lessons we should learn from the post-communist period in which the novel is set?

As I said before, I don't aim to teach lessons, but rather to build a comprehensive and empathetic context with aesthetic value, from which everyone draws their own conclusions. “The Driver of Oz” completes the literary panorama of Romanian post-communism with new situations and characters, motivations and behaviours. Alongside the losers, the new “businessmen” also make an appearance, who are in fact pathologies of the transition and not entrepreneurs in the actual sense.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

62

De ce credeți că este important să explorăm trecutul prin literatură?

Experiențele noastre trăite și încorporate fac parte organică din identitatea noastră, sunt creatoare de sens. A explora trecutul este o formă de cunoaștere, de definire a sinelui. Noi mereu avem sentimentul că viitorul este necunoscut și imprevizibil, dar vă asigur căși trecutul este la fel. Fiecare experiență majoră nouă pe care o trăim ne schimbăși trecutul. De aceea el nu poate fi cercetat o dată pentru totdeauna, ci îl chestionăm mereu.

În cât timp ați scris acest roman și cum a fost acest proces de scriere? Ați simțit un blocaj în anumite momente sau nu ați întâmpinat dificultăți?

Este o întrebare la care e aproape imposibil de răspuns. Primele idei și o parte din documentare datează de foarte multă vreme. Scrierea și rescrierea au fost cu sincope, cu salturi și pauze prelungi. Dificultățile fac parte din procesul de scriere, sunt absolut normale. Suspect e atunci când totul curge neproblematic, fără nicio poticnire.

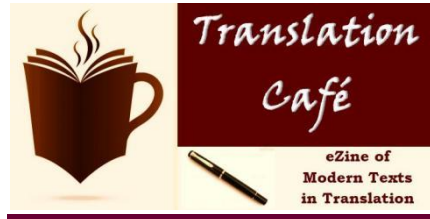
Why do you think it is important to explore the past through literature?

All the things we have experienced are an organic part of our identity. They are creators of meaning. Exploring the past is a form of knowledge and of self-definition. We always feel that the future is unknown and unpredictable, but I assure you that the past is the same. Every major new experience we have also changes our past. That is why it cannot be investigated once and for all, but we are rather always questioning it.

How long did it take you to write this novel and what was the writing process like? Did you feel stuck at certain times or were there no difficulties?

It is a question that is almost impossible to answer. The first ideas and some of the documentation go back a long way. The writing and rewriting have been divided by leaps and long breaks. Difficulties are part of the writing process and they are absolutely normal. It is rather suspicious when

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

63

Au personajele acestui roman și un iz de actualitate? Credeți căți putem întâlni pe Sergiu și pe Boss și în viața de zi cu zi, în 2024?

Cu siguranță. Sunt oameni de lângă noi, fac parte din viața noastră, din spațiul public, din bula noastră de pe rețelele de socializare. Sunt oameni care votează, alături de care călătorim, cu care ne intersectăm la mall. Ne place sau nu, contribuie la modul cum trăim cu toții împreună, iau decizii care ne privesc.

Ce sperați să transmită Șoferul din Oz cititorilor săi?

Un pic de emoție. Un strop de amuzament, de ce nu? Și în cele din urmă o îngândurare....

Romanele dumneavoastră au fost traduse în numeroase limbi străine. În ce măsură luați de obicei parte la acest proces de traducere?

everything flows smoothly, without any difficulty.

Do the characters in this novel have something contemporary about them? Do you think we can meet Sergiu and Boss in everydaylife, in 2024?

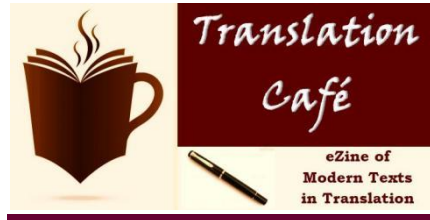
Of course. They are people in our vicinity. They are part of our lives, of the public space, of our social media bubble. They're people who vote, whom we travel with, whom we cross paths with at the mall. Like it or not, they contribute to how we all live together and they make decisions that affect us.

What do you hope 'The Driver of Oz' conveys to its readers?

A bit of emotion. A bit of entertainment, why not? And ultimately food for thought...

Your novels have been translated into many languages. To what extent do you usually take part in the translation process?

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

64

Cum majoritatea limbilor în care sunt traduse mi-s necunoscute, contribuția mea se reduce la a detalia, la solicitarea traducătorului, chestiuni de limbă, de sens, de situație.

Cum gestionați în general opiniile criticilor?

Criticii sunt cititori avizați, unii chiar profesioniști. Urmăresc ceea ce scriu despre cărțile mele și meditez la ceea ce spun.

Adeseori se discută despre faptul că tinerii din ziua de azi nu mai citesc la fel de mult precum se obișnuia pe vremuri. Ce cărți i-ați recomanda unui tânăr care abia descoperă lumea literară?

Fiecare generație are gusturile sale, este greu de făcut recomandări infailibile. I-aș îndemna mai degrabă să facă următorul lucru: intrați într-o librărie sau o bibliotecă, luați mai multe cărți la întâmplare și citiți câteva pagini din fiecare. Pe cea pe care nu o puteți lăsa din mână, citiți-o în întregime.

As most of the languages into which they are translated are unknown to me, my contribution is limited to detailing, at the translator's request, things related to language, meaning and situation.

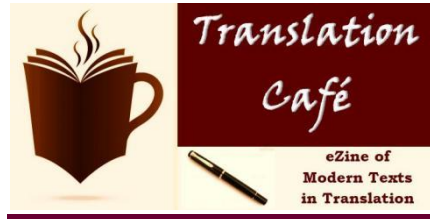
How do you handle critics' opinions?

Critics are knowledgeable readers and some are even professionals. I follow what they write about my books and ponder what they say.

It is often discussed that young people nowadays don't read as much as they used to. What books would you recommend to a young person who is just discovering the literary world?

Every generation has its own preferences, so it's hard to make infallible recommendations. I would rather urge them to do the following: go into a bookshop or library, take several books at random and read a few pages of each. The one you can't put down, read the whole thing.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

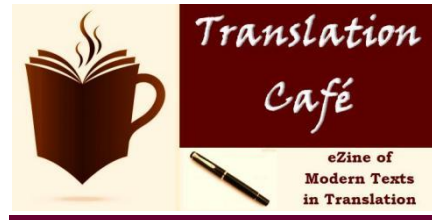
65

Ați schimba ceva la parcursul carierei dumneavoastră dacă ați putea da timpul înapoi? Ați face ceva diferit?

Hmmm, greu de spus. E riscant să schimbi ceva în economia subtilă a vieții tale, fiindcă nu poți prevedea și controla toate consecințele. Chiar dacă m-ar tenta, probabil m-aș abține.

Would you change anything about your career if you could turn back time? Would you do anything differently?

Hmmm, it's hard to say. It is risky to change anything in the subtle economics of your life because you can't foresee and control all the consequences. Even though I'd be tempted, I'd probably refrain from it.

Concluzie

În această lucrare de disertație am încercat să reproduc primele patru capitole ale romanului „Șoferul din Oz” în limba engleză, rămânând fidelă față de textul original. Scopul meu a fost acela de a reda același mesaj și de a menține textul țintă cât mai apropiat de cel sursă din punct de vedere gramatical și lexical. Acolo unde acest lucru nu a fost posibil, am folosit metodele prezentate de Vinay și Darbelnet, pe care le-am detaliat în Cadrul Teoretic.

În capitolul intitulat „Comentariu asupra traducerii” am evidențiat complexitatea și provocările procesului de traducere. De asemenea, am subliniat importanța înțelegerii contextului cultural și a adaptării acestuia pentru audiența țintă. Deși am întâmpinat diverse dificultăți, consider că traducerea mea este adecvată.

Pe parcursul redactării acestei lucrări am trecut prin multe emoții și stări. Am înțeles că, deși stăpânesc limba engleză foarte bine, nu este ușor să traduci într-o limbă care nu îți este maternă. Traducerea necesită multă documentație și nu

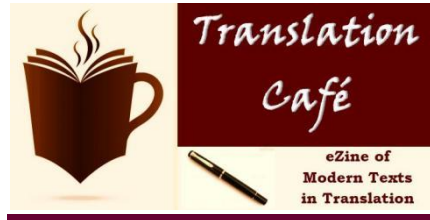
Conclusion

In this dissertation I have attempted to reproduce the first four chapters of “The Driver of Oz” in English, remaining faithful to the original text. My aim was to reproduce the same message and to keep the target text as close as possible to the source text grammatically and lexically. Where this was not possible, I used the methods presented by Vinay and Darbelnet, which I have detailed in the Theoretical Framework.

In the chapter entitled “Commentary on the Translation” I highlighted the complexity and the challenges of the translation process. I also stressed the importance of understanding the cultural context and adapting it for the target audience. Although I encountered various difficulties, I consider my translation to be adequate.

During the writing of this paper, I went through many emotions and moods. I understood that even though I have a good knowledge of English, it is not easy to translate into a language that is not your mother tongue. Translation

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

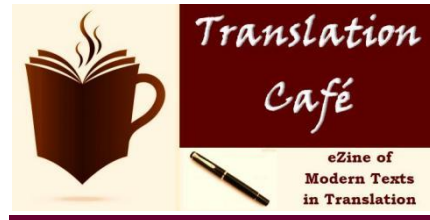
Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL

67

este doar înlocuirea unor cuvinte într-un context. Sunt încântată că am avut ocazia de a intra în contact cu un scriitor atât de apreciat precum Dan Lungu și de a traduce chiar și parțial romanul său. Experiența a fost una interesantă și plăcută și sper că voi mai avea astfel de oportunități în viitor.

requires a lot of documentation and is not just replacing words in a context. I am delighted to have had the opportunity to come into contact with such an acclaimed writer as Dan Lungu and to translate even part of his novel. It was an interesting and enjoyable experience and I hope to have more opportunities like this in the future.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTLC

68

Bibliography

Lungu, Dan. *Șoferul din Oz: Roman*. Polirom, 2022.

Lungu, Dan. "Interviu Exclusiv // Scriitorul Dan Lungu, despre romanul „Șoferul din Oz”: „Cu ajutorul lui intrăm în lumea politico-interlopă de la începuturile democrației românești și o descoperim la firul ierbii”. *B1*, interviewed by George Forcoș, 30 mai 2022, www.b1tv.ro/eveniment/interviu-exclusiv-scriitorul-dan-lungu-despre-romanul-soferul-din-oz-cu-ajutorul-lui-intram-in-lumea-politico-interlopa-de-la-inceputurile-democratiei-romanesti-si-o-descoperim-la-firul-ierb-1160329.html

Jakobson, Roman. "On Linguistic Aspects of Translation". In Venuti, Lawrence (ed.). *The Translation Studies Reader*. Routledge, 2012.

Tytler, Alexander Fraser. *Essay on the Principles of Translation*. p. 15. Cadell & Davies, 1797.

Nida, Eugene. "Principles of Correspondence". In Venuti, Lawrence (ed.). *The Translation Studies Reader*. Routledge, 2012.

Vinay, Jean-Paul, and Darbelnet, Jean. *Comparative Stylistics of French and English: A Methodology for Translation*. Netherlands, J. Benjamins, 1995.

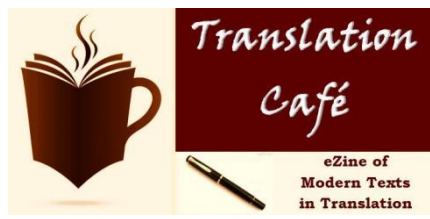
Venuti, Lawrence. *The Translator's Invisibility: A History of Translation*. Taylor & Francis, 2012.

Routledge Encyclopedia of Translation Studies. United Kingdom, Taylor & Francis, 2003.

Petrehuș, Denisa Elena. "Specialized text pitfalls and how to avoid them", in Boldea, Iulian (ed.), *Globalization and National Identity. Studies on the Strategies of Intercultural Dialogue*. p. 239. Târgu-Mureș: Arhipelag XXI Press, 2016.

"Dan Lungu." Wikipedia, Wikimedia Foundation, ro.wikipedia.org/wiki/Dan_Lungu.

Director
Lidia Vianu

Nr 245
10 septembrie 2025

Poeme / Proză / Eseuri
traduse în limba română de
Claudia Cioplea
absolventă MTTL
